Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2295 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 20 septembrie 1956

La stațiunea experimentală de la Țigănești, raionul Snagov, regiunea București, inginerii și tehnicienii duc o muncă susținută în laboratoare și pe teren pentru experimentarea plantelor de cultură mare și a legumelor ce vor fi extinse în Bărăgan.

In fotografie: Ing. Vasile Constantinescu în laboratorul de protecția plantelor.

Foto: AGERPRES

Să realizăm economii egale cu prețul de cost al unor importante produse finite

INIȚIATIVA UZINEI NOASTRE

In cinstea zilei de 7 Noiembrie

Pot afirma fără teama de a greși că una din bucuriile pe care le-am trăit în acești ani este și aceia din iunie 1953, cînd tineretul din patria noastră era cuprins de iureșul pregătirilor celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului de la București.

Tineretul din uzina noastră s-a angajat atunci că va realiza economii echivalente cu prețul de cost al unui screper și a patru concasoare.

Au urmat zile de muncă avîntată ale cărei roade le-am cules în preajma marii sărbători a tineretului din lumea întreagă. Pe poarta uzinei noastre a luat drumul spre șantier screperul realizat din economii, iar către cine știe ce fabrici au pornit de asemeni cele 4 concasoare, realizate tot din economii.

Dar timpul a trecut. La noi în uzină, și bănuiesc că și în rîndul tinerilor care s-au alăturat inițiativei noastre, se vorbea din ce în ce tot mai puțin de succesele obținute și care am fi dorit să fie permanente. Din păcate, asemenea altor acțiuni și această inițiativă a fost dată uitării după o vreme și, ceea ce este mai dureros, aceasta s-a întîmplat chiar acolo unde se născuse.

Azi tineretul din uzina noastră, avînd o mare parte din condițiile create, este hotărît să reia acțiunea.

In acest scop noi am și pornit la lucru. După ce am discutat cu responsabilii brigăzilor de tineret și cu cei ai posturilor utemiste de control, în uzina noastră au avut loc consfătuiri de producție pe brigăzi, secții și sectoare. Ce ne-au arătat aceste consfătuiri? Tineretul de la noi era dornic să se avînte mai puternic în lupta pentru economii, să declare război risipei și neglijenței, nepăsării și indisciplinei în producție. Ii lipsea însă ajutorul și îndrumarea de care avea nevoie. In prezent comitetul organizației noastre de bază U.T.M., care, în urma discuției ce a avut loc, se consideră principalul vinovat de abandonarea acestei prețioase inițiative, este hotărît ca de acum înainte să o sprijine cu toată seriozitatea.

Pentru a duce la bun sfîrșit acțiunea pornită, Comitetul U.T.M. a întocmit un plan în care sînt prevăzute datele la care se va analiza pe secții și uzină felul în care ne îndeplinim angajamentul.

Consfătuirile de tineret ce au avut loc în uzina noastră au arătat clar ce posibilități zac nefolosite. Valorificarea acestora ne-a arătat că vom putea raporta cu prilejul aniversării Marii Revoluții Socialiste, 7 Noiembrie, prima etapă a întrecerii, că tineretul de la uzinele „Progresul", reluînd inițiativa pornită cu ani în urmă a realizat economii echivalente cu prețul de cost al unui rulou compresor, principal produs al întreprinderii noastre.

Tineretul marii uzine brăilene, reluînd inițiativa născută la noi, este convins că și tinerii de la „I. C. Frimu"-Sinaia, „Steaua Roșie"-București, „1 Mai"-Ploești precum și din celelalte întreprinderi din țară îi vor urma exemplul, întrecîndu-ne din nou în acțiunea privind realizarea de cît mai însemnate economii.

In acest scop, noi ne angajăm să întărim contribuția organizației de bază U.T.M. la desfășurarea agitației politice în rîndul tineretului. Am și început confecționarea lozincilor prin care tineretul e chemat să declare război risipei, indiferent de ce natură ar fi ea. La gazetele de perete, precum și la cele ale posturilor utemiste de control, vom împărtăși din experiența pozitivă acumulată de unii, și vom critica pe acei ce mai fac încă greutăți.

Conturile colective de economii, care trebuie deschise pe brigăzi sau alte colective, vor sta în centrul preocupărilor noastre. Contabilul șef al uzinei, ajutat de contabilii de sectoare, s-a angajat că în scopul cunoașterii rapide a realizărilor va trece la contabilizarea operativă a realizărilor, va face ca evidența economiilor să fie în permanență oglinda realizărilor noastre.

Nu vom neglija nici așa zisele lucruri mărunte. Convorbirile și consfătuirile pe tema economiilor, care se vor ține periodic de bună seamă că ne vor ajuta la realizarea angajamentelor.

In acest scop vom folosi stația de radio-amplificare, ziarul uzinal, gazetele de perete etc.

O altă direcție spre care ne vom îndrepta atenția va fi aceea a colectării metalului neutilizat.

In scopul măririi contribuției tineretului la această acțiune, acolo unde condițiile ne-au permis, am trecut la înființarea de noi brigăzi, care azi, alături de celelalte își dau partea lor de contribuție.

Cu sprijinul pe care l-am primit din partea organizației de partid și cu înțelegerea maiștrilor, tehnicienilor și inginerilor, sîntem siguri că la data stabilită tineretul din uzina noastră va îndeplini angajamentul luat.

IACOB GHEORGHE
secretar al comitetului U.T.M. de la uzinele „Progresul"-Brăila

Indrumare nesatisfăcătoare, rezultate nesatisfăcătoare

Comitetul raional U. T. M. Cujmir nu sprijină acțiunea însilozării furajelor

Una din îndatoririle de bază ale gospodăriilor de stat este aceea de a deveni mari producătoare de carne, lapte, lînă etc. — produse ale sectorului zootehnic. Asigurarea creșterii continue a producției acestui sector, a productivității animalelor, poate fi realizată în cea mai mare parte printr-o furajare rațională și consistentă a acestora. Un raid prin ferma gospodăriei agricole de stat Gîrla Mare din raionul Cujmir, al cărui sector zootehnic cuprinde peste 2.500 animale, oglindește „grija" pe care au avut-o tovarășii din colectivul de conducere față de asigurarea hranei animalelor pentru iarnă. La început de drum, afirmația tovarășului inginer Vasile Sandu (care girează și funcția de director) „pentru însilozarea furajelor mai e încă destul timp, acum avem alte sarcini mai importante", te face să bănuiești că există o situație proastă. Să mergem totuși; faptele vor fi mai grăitoare. Inainte de a le vedea însă, e nevoie de o precizare: nu sîntem de părerea tov ing Vasile Sandu. In funcție de unele culturi vremea e chiar înaintată (porumbul se usucă de acum). Unele date ne-ar fi necesare pentru o analiză mai precisă. Din păcate, nici unul din cei ce răspund de buna îngrijire a animalelor nu ne poate lămuri cît nutreț însilozat e prevăzut în balanța furajeră a gospodăriei. Lipsa de atenție cu care a fost privită această problemă, e oglindită și de cantitatea mică de furaje însilozate pînă acum cîteva zile — 150 tone, cantitate de șapte ori mai mică decît cea necesară.

Conducerea gospodăriei a manifestat o neglijență nejustificată în privința problemei nr. 1 a sectorului zootehnic — hrana animalelor. Totuși, ce-au făcut cei peste 75 utemiști din gospodărie pentru ca situația să nu se prezinte așa? Tinerii din G.A.S. Jimbolia au pornit o inițiativă: patronarea însilozării furajelor necesare gospodăriei. Acestei inițiative prețioase i-au răspuns prin fapte mulți utemiști de pe ogoarele patriei. In afară de tractoristul Gh Căianu, căruia i s-a încredințat sarcina de a lucra cu tractorul la tocatul porumbului, la G.A.S Gîrla Mare nici un alt utemist n-a contribuit cu nimic la munca de însilozare. Puteau s-o facă, însă inițiativa de la Jimbolia nu e cunoscută nici de membrii comitetului U.T.M. pe gospodărie, nici de vreun alt tînăr din gospodărie.

Deși tovarășul Ion Ghenciu de la comitetul raional U.T.M a trecut în ultimul timp de mai multe ori pe la gospodărie, n-a pomenit niciodată de datoria utemiștilor de aici de a răspunde prin fapte inițiativei tinerilor din G.A.S. Jimbolia. Se înțelege că nici el n-a cunoscut această inițiativă, pentru că dacă ar fi citit în ziar despre ea, cu siguranță că le-ar fi vorbit cel puțin membrilor comitetului U.T.M. pe gospodărie. De fapt, se poate spune că nimeni nu știe nimic. Nici un membru al biroului raional U.T.M. Cujmir n-a citit ziarul în care a fost publicată inițiativa de la Jimbolia și nici celelalte ziare care relatau ecourile ei.

Totuși, posibilități pentru însilozare mai sînt. E necesar ca tovarășii din comitetul raional U.T.M. Cujmir să antreneze de îndată întreg tineretul din raion să participe la acțiunea de însilozare, pentru a asigura hrana animalelor pe timpul iernii.

GH. SOCOTEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Craiova

Roade ale preocupării pentru util și frumos

Deși de o mărime redusă, expoziția organizată și prezentată ieri publicului romînesc de către reprezentanța comercială a Ambasadei R. Cehoslovace la București, în strada Oțetari nr. 3, constituie o elocventă demonstrație a înaltului nivel al produselor industriei cehoslovace democrat-populare.

La deschiderea expoziției au participat tovarășii Al. Sencovici, *ministrul Industriei Ușoare,* M. Ciobanu, *președintele Camerei de Comerț a R.P.R.,* Al. Crăciun, *locțiitor al ministrului Comerțului Interior,* V. Rusanovski, *locțiitor al ministrului Industriei Ușoare, funcționari superiori din Ministerul Comerțului Exterior, Ministerul Comerțului Interior, reprezentanți ai întreprinderilor de comerț exterior ale R.P.R. Au fost de față dr.* Ivan Rohall Ilkiv, *ambasadorul R. Cehoslovace la București și alți membri ai Ambasadei.*

Intreprinderi de stat pentru comerțul exterior din R. Cehoslovacă prezintă în standurile expoziției produse ale unor firme cu renume mondial.

Aparate de fotografiat, microscoape școlare și de laborator, comparatoare, alezoare, scule mecanice — toate sînt de o deosebită calitate și o ireproșabilă finisare. Diversitatea instrumentelor muzicale, frumosul lor aspect exterior și al expunerii lasă impresia unei grandioase și impunătoare orchestre, pe care, datorită unui reușit aparat de radio „Tesla", ai senzația că o și auzi. Atenția vizitatorului este cu deosebire atrasă de o chitară electrică, de o formă neobișnuită, care permite montarea ei la aparatul de radio.

Expoziția mai este înzestrată cu o frumoasă garnitură de aparatură tehnică, de laborator, fabricată din sticlă incasabilă.

Intărirea primelor impresii asupra micii expoziții o face standul de cărți. Aici, pot fi văzute titluri de cărți de cele mai diferite specialități.

Expoziția cehoslovacă, deschisă zilnic între orele 10—18 și prezentată ieri publicului bucureștean, vine să ajute întăririi prieteniei și rodnicei colaborări tehnico-științifice între Republica Cehoslovacă și Republica Populară Romînă.

ED. MARCOVICI

Plenara lărgită a C. C. S.

Miercuri la Casa de cultură a sindicatelor din Capitală, a avut loc plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R.

Ordinea de zi a plenarei a cuprins:

1. Analiza realizării contractelor colective în întreprinderile industriei metalurgice și construcțiilor de mașini.
2. Unele probleme organizatorice.
3. Informare asupra discuțiilor ce au avut loc între secretariatul C.C.S și delegația Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor din R.P.F. Iugoslavia și măsurile stabilite în vederea lărgirii legăturilor de prietenie dintre sindicatele din R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia.

Raportul asupra felului în care s-au îndeplinit prevederile contractelor colective pe semestrul I/1956 a fost prezentat de tov N. Istrate, secretar al C.C. al Sindicatului muncitorilor din industria metalurgică și construcțiilor de mașini.

Plenara a adoptat o hotărîre cuprinzînd sarcinile organelor și organizațiilor sindicale pentru realizarea întocmai și la termen a tuturor contractelor colective pe anul 1956 și indicații privind încheierea contractelor colective pe anul 1957.

La al doilea punct al ordinei de zi, tov. Stelian Moraru, vicepreședinte al C.C.S a prezentat un referat cu privire la unele îmbunătățiri în structura și formele organizatorice ale sindicatelor.

Plenara a adoptat o hotărîre cu privire la îmbunătățirea structurii și formelor organizatorice ale sindicatelor. De asemenea, plenara a hotărît cooptarea în Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. și a ales în prezidiul C.C.S pe tovarășii Iacob Coțoveanu și Virgil Boeru.

La punctul 3 al ordinei de zi tov. Gh. Apostol, președintele C.C.S a făcut o expunere asupra rezultatelor discuțiilor ce au avut loc între delegația Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor din R.P.F. Iugoslavia și secretariatul C.C.S și înțelegerii ce s-a stabilit privitor la întărirea și dezvoltarea legăturilor de prietenie dintre sindicatele din cele două țări.

Plenara a apreciat rezultatele rodnice ale discuțiilor și a însărcinat prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor să ia toate măsurile pentru realizarea celor cuprinse în „Procesul verbal al ședinței comune a delegației Consiliului Central al Uniunii Sindicatelor din R.P.F. Iugoslavia și a secretariatului Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. care a avut loc la București în ziua de 12 septembrie 1956". Lucrările plenarei au luat sfîrșit.

Unul din standurile expoziției

Însemnări

MESERIA IUBITĂ

Ciocîrlan Nicolae nu s-a dumirit pentru moment de ce bătrînul cocător Faur Simion a venit cu o oră mai devreme. Il simțea numai mînios, pornit pe ceartă. Fără să se uite în jur, acesta l-a întrebat morocănos:

— Pleci, hai?

— Plec! — a răspuns Ciocîrlan. Am stat destul aici.

Vorbele lui Ciocîrlan, spuse cu atît calm, l-au scos pe moș din sărite.

— Pleci? Am auzit de ideea ta năstrușnică, dar nu mi-a venit să cred. O să te apuci de altă meserie și poate c-ai s-o părăsești și pe ea. Și cîtă speranță am pus în tine... Te-am dădăcit cu răbdare, ți-am așezat în mînă sticla de cobalt, te-am învățat să apreciezi focul după ochi... Și acum, cînd ochii tăi sînt mai buni decît ai noștri, ai celor bătrîni, te lași de meserie... Mai judecă pînă mîine seara, ș-om mai sta de vorbă...

Cu aceste cuvinte discuția cu bătrînul maistru luă sfîrșit.

Ciocîrlan era îngîndurat. Oricum, vorbele celui pe care l-ai simțit mereu în preajma ta nu te pot lăsa nesimțitor. Era îndurerat și la gîndul că în curînd nu va mai avea cui transmite urarea „să ai noroc, să-ți meargă cuptoarele bine".

Drumul pînă acasă i s-a părut lung. Căuta pricină în gînd moșului pentru a se despărți de el fără părere de rău, dar ca un făcut, nu găsea nimic de ce să se lege.

Ajunse acasă tîrziu. Se așeză pe pat visînd la viitoarea lui meserie. „Croitor... O să cîștige bine, și ori ce s-ar zice munca este mai ușoară".

Privi în gol.

— Nicule, ce ai azi! — îl întrebă neliniștită soția.

— Nimic, gîndeam la viitor. Știi, va fi frumos...

Ciudat! îndată ce se gîndea la frumusețea meseriei pe care o va îmbrățișa, îi răsărea în minte chipul bătrînului maistru.

„Fleacuri... fleacuri... gîndi Ciocîrlan. Bătrînul spune să nu plec. Am mai auzit eu pla ca asta. Cine-mi poate mie dicta ce să fac?"

Adormi cu greu dar la ceasurile cînd lumina începe să gonească întunericul, era deja în picioare. Bătu drumul spre fabrică odată cu deschiderea prăvăliilor. De departe zări coșul nr 2 văduvit de fum. Simți un junghi în inimă. S-o fi întîmplat ceva. Ciocîrlan urcă sus la cuptoare. Nu se întîmplase mai nimic. Văcar Iacob muncea de zor. Regla gazul trecînd de la un cuptor la altul. Aștepta măcar un cuvînt dar cum el nu venea, se simțea stingher.

Cînd să meargă spre locul său de muncă, dintr-un grup de tineri se desprinse unul. Ghicindu-i parcă îndoiala, spuse așa, ca să se audă de departe:

— Cine-și iubește meseria n-o părăsește...

Ciocîrlan își simți obrajii arzînd ca focul. La asta se gîndise și el de la discuția cu bătrînul maistru.

Luîndu-și schimbul în primire se hotărî să lucreze cu toată puterea. După calculele sale trebuia să dea 20 tone klinker peste prevederile planului.

Faur Simion — așa cum îi era în obicei — sosi mai devreme și tot morocănos.

— Ei ce se-aude? Nu mi-ai mai spus nimic de atunci de cînd...

— Să mai lucrăm împreună, parcă e mai bine așa — răspunse după un timp Ciocîrlan.

După sfîrșitul schimbului Ciocîrlan rămase și mai departe lîngă cuptoare. In noaptea aceea, în loc de 20 tone de klinker peste plan, au fost date 30.

De la această întîmplare, succesele sale sînt tot mai frumoase. Zeci de tone de klinker date peste plan vin să șteargă clipele de îndoială.

Vestea despre „rătăcirea lui Ciocîrlan" a mers în toată fabrica de ciment „Victoria Socialistă" din Turda. Nimeni n-a crezut în seriozitatea plecării.

— Să dezerteze un cuptorar? Nu cred!

Corespondent
AUREL PUSTAI

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Mesajul de salut al C. C. al P. C. U. S. adresat Congresului

CONGRESULUI AL VIII-LEA PE INTREAGA CHINA AL PARTIDULUI COMUNIST CHINEZ

Dragi tovarăși, delegați la Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în numele partidului nostru și al întregului popor sovietic, adresează Dv. și tuturor comuniștilor chinezi, marelui popor chinez, un fierbinte salut frățesc și urări de succes lucrărilor Congresului Dv.

Congresul Dv. s-a întrunit într-o perioadă extrem de importantă cînd poporul chinez de multe milioane luptă cu un măreț entuziasm pentru realizarea transformărilor socialiste, care au o însemnătate uriașă pentru China și pentru întreaga omenire.

Partidul Comunist Chinez a parcurs un lung și glorios drum al eroicei lupte revoluționare, care s-a încununat de victorii istorice. Constituirea Republicii Populare Chineze, ca urmare a victoriei marii revoluții populare, a însemnat începutul unei noi ere în viața poporului chinez. După Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, revoluția populară din China și constituirea Republicii Populare Chineze reprezintă cel mai important eveniment care a avut o uriașă influență asupra dezvoltării luptei de eliberare în țările Orientului și asupra întregului mers al istoriei universale.

In perioada scurtă care a trecut de la victoria revoluției, poporul chinez, sub conducerea Partidului Comunist, a înfăptuit cu succes reforme democratice de uriașă importanță, a terminat refacerea economiei naționale și acum a trecut cu fermitate în etapa construcției socialiste care se desfășoară larg, biruind toate greutățile ce se ivesc pe această cale. Prin lupta eroică, plină de abnegație a poporului, în cursul înfăptuirii primului plan cincinal au fost create premizele necesare pentru îndeplinirea sarcinii gigantice trasate de partid — de transformare a Chinei într-o mare putere industrială socialistă.

Realizările remarcabile ale Chinei populare, care constituie o mărturie a politicii juste a Partidului Comunist, a puternicului avînt al entuziasmului în muncă al clasei muncitoare victorioase, a țărănimii și a întregului popor chinez, confirmă totodată în mod strălucit previziunea marelui Lenin, care a avut o încredere nestrămutată în uriașele forțe inepuizabile ale mișcării de eliberare națională și în aptitudinile creatoare ale popoarelor din China și din întregul Orient.

Partidul Comunist Chinez, Comitetul său Central, eminentul marxist-leninist, tovarășul Mao Țze-dun, au avut o mare contribuție la teoria și practica socialismului științific.

Partidul Comunist Chinez, în baza marii învățături marxist-leniniste, folosind experiența istorică a Uniunii Sovietice, are o poziție creatoare în rezolvarea problemelor trecerii la socialism. El elaborează în mod teoretic formele de trecere pe calea cooperativizării a zeci de milioane de gospodării țărănești mici, forme care corespund condițiilor specifice ale Chinei, precum și căile spre transformarea industriei capitaliste particulare în industrie socialistă, precum și alte probleme importante ale reorganizării societății pe baze socialiste, realizează în practică aceste importante transformări sociale.

Cunoașterea aprofundată și folosirea cu pricepere a particularităților istorice și ale tradițiilor țării sale, grija permanentă pentru binele poporului, atitudinea de respect și grijă față de moștenirea lui culturală de veacuri — toate acestea întăresc încrederea și dragostea maselor celor mai largi ale poporului chinez în Partidul lor Comunist.

Crește necontenit prestigiul internațional al Republicii Populare Chineze. Intrarea Chinei în familia statelor socialiste a însemnat o schimbare hotărîtoare în raportul de forțe, pe plan mondial, dintre socialism și capitalism, a întărit într-o măsură uriașă frontul internațional al păcii, democrației și progresului. Uneltirile cercurilor imperialiste împotriva Republicii Populare Chineze nu sînt în stare să împiedice consolidarea crescîndă a pozițiilor sale internaționale ca bastion trainic al păcii în Asia și în Extremul Orient, ca luptător consecvent și ferm împotriva colonialismului și agresiunii imperialiste, ca partizan înflăcărat al prieteniei și coexistenței pașnice a popoarelor.

Victoriile istorice ale Republicii Populare Chineze bucură pe oamenii muncii din Uniunea Sovietică și le umple inimile cu mîndrie pentru prietenul și fratele lor — marele popor chinez. In prietenia frățească dintre popoarele noastre vedem o chezășie a întăririi continue a puterii sistemului mondial socialist, o garanție a păcii trainice în întreaga lume.

Congresul Dv. va lua în discuție sarcinile mari și complexe care stau în fața partidului Dv. și poporului chinez. C.C. al P.C.U.S. își exprimă ferma convingere că poporul chinez, sub conducerea Partidului său Comunist, va înfăptui cu cinste aceste sarcini, va învinge toate greutățile și va dobîndi noi victorii remarcabile, în toate sectoarele construcției socialiste.

Partidul Comunist Chinez este un puternic detașament al mișcării comuniste internaționale. Strînsa colaborare frățească, bazată pe măre țele principii ale internaționalismului proletar și pe unitatea scopurilor, ajutorul și sprijinul reciproc au constituit întotdeauna o lege a vieții și activității partidelor marxiste.

C.C. al P.C.U.S. — constată cu adîncă satisfacție că Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Chinez au pășit întotdeauna și pășesc împreună, umăr la umăr, în lupta pentru pace în întreaga lume, pentru democrație și socialism, că ele au aceleași păreri în problemele vitale ale contemporaneității. Unitatea de vederi și de acțiune a Partidelor noastre marxist-leniniste constituie o garanție trainică a triumfului cauzei noastre comune și este de o uriașă importanță pentru întărirea continuă a unității mișcării muncitorești și comuniste internaționale.

Urăm din toată inima Partidului Comunist Chinez frățesc noi succese în lupta sa pentru socialism, pentru pace și prietenie între popoare.

Trăiască eroicul Partid Comunist Chinez!

Să trăiască în veci și să înflorească prietenia frățească și colaborarea dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze!

Să trăiască și să triumfe marxism-leninismul atotbiruitor!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Ședința din 18 septembrie

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 18 septembrie, Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez și-a continuat lucrările în cea de a 4-a zi. In ședința din 18 septembrie primul a luat cuvîntul Lin Te (organizația de partid din provincia Hebei), care a vorbit despre problemele cooperativizării în agricultură. La tribună a urcat apoi în aplauzele celor prezenți tovarășul Jacques Duclos, conducătorul delegației Partidului Comunist Francez, care a transmis comuniștilor din China un salut fierbinte din partea comuniștilor francezi. Simpatia clasei muncitoare, a întregului popor francez, a spus el, este de partea Chinei populare. Poziția guvernului francez care nu a stabilit pînă în prezent relații diplomatice cu China nu reflectă punctul de vedere al poporului. Vorbind despre încercările puterilor occidentale de a ignora Republica Populară Chineză, de a întoarce înapoi roata istoriei, Duclos, în aplauzele furtunoase ale întregii asistențe a declarat că toate aceste încercări sînt sortite eșecului. El și-a încheiat cuvîntarea rostind cuvinte de salut în cinstea prieteniei dintre poporul francez și poporul chinez.

In numele Partidului Comunist Italian, Congresul a fost salutat de Mauro Scoccimaro, care a fost întîmpinat cu căldură de delegați. Revoluția chineză, a spus el, a făcut să progreseze cauza păcii, a insuflat noi forțe luptătorilor pentru progres. Scoccimaro a arătat că Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez întărește credința în triumful socialismului.

A luat apoi cuvîntul Vaclav Kopecky, conducătorul delegației Partidului Comunist din Cehoslovacia. Victoria revoluției chineze, a spus el, a dat un nou avînt luptei popoarelor din Asia pentru libertate și independența lor. Această victorie este un triumf al marxism-leninismului. Poporul cehoslovac se bucură sincer de realizările poporului chinez, văzînd în ele chezășia victoriei păcii, democrației și progresului. Prietenia cehoslovaco-chineză este de nezdruncinat.

A urmat apoi la cuvînt Pîn De-huai, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez. El s-a oprit în cuvîntarea sa asupra constituirii armatei populare de eliberare chineză, care parcurgînd un drum lung și spinos s-a transformat într-o forță puternică și a repurtat victoria. După cum a spus Pîn De-huai, armata populară de eliberare chineză a repurtat victoria pentru că ea se afla sub conducerea justă a Partidului Comunist Chinez, pentru că ea s-a bucurat de contribuția și sprijinul maselor largi populare, pentru că ea este o armată a poporului.

Pîn De-huai a spus în continuare că în perioada construcției socialiste și a transformărilor socialiste sarcinile care stau în fața armatei populare de eliberare chineze constau în a apăra construcția socialistă a patriei, a apăra suveranitatea, integritatea teritorială și securitatea Chinei, în a fi gata în orice clipă să elibereze insula Taivan, să întărească ordinea internă. Noi, a spus Pîn De-huai, nu am intenționat niciodată în trecut și nu intenționăm nici în prezent vreo agresiune împotriva altor țări. Pornind de la cerințele situației reale, a fost desființat și îndreptat spre economia națională efectivul a 31 de divizii și a opt alte regimente, ceea ce împreună cu cadrele de activiști ai armatei trimiși în economia națională, reprezintă cinci milioane de oameni. In prezent, efectivul armatei populare de eliberare chineze inclusiv recruții chemați sub arme, s-au redus cu peste 2,7 milioane de oameni în comparație cu efectivul ei maxim după eliberarea țării. Cheltuielile militare s-au redus de la 48 la sută din totalul cheltuielilor țării în 1951, la 19,98 la sută în 1956.

Noi, a spus Pîn De-huai, sîntem pe deplin de acord cu propunerea Uniunii Sovietice cu privire la reducerea generală a înarmărilor și în caz că se va realiza un acord în această problemă, noi sîntem de acord să efectuăm o nouă reducere a efectivului armatei noastre.

Poporul chinez, a declarat Pîn De-huai, are nevoie de o pace îndelungată pentru realizarea construcției socialiste. El are nevoie de asemenea de o armată revoluționară modernă pentru a riposta la un eventual atac din partea imperialiștilor și pentru a apăra construcția socialistă.

O armată revoluționară modernă trebuie să fie înarmată nu numai cu știința și tehnica modernă, ci și cu marxism-leninismul și știința militară modernă. Un rol important în construcția armatei moderne îl are studierea experienței înaintate a construcției armatei sovietice.

Intotdeauna, a spus în încheiere Pîn De-huai, vom fi alături de marea Armată Sovietică, de armatele tuturor țărilor frățești, de popoarele iubitoare de pace din întreaga lume și vom lupta pentru apărarea păcii în întreaga lume.

Delegații au salutat cu căldură pe Enver Hodja, conducătorul delegației Partidului Muncii din Albania. El a transmis Congresului salutul poporului și al Partidului Muncii din Albania. Călăuzindu-se după experiența Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a spus Enver Hodja, comuniștii chinezi transformă China într-un puternic stat socialist. China a devenit o mare putere fără de care nu se poate rezolva astăzi nici o problemă internațională importantă. Este absurd să se conteste dreptul poporului Chinei de a fi reprezentat la O.N.U. și dreptul său asupra insulei Taivan. In încheiere, Enver Hodja a rostit cuvinte de salut în cinstea lagărului păcii, democrației și socialismului.

S-a dat apoi cuvîntul lui D. Damba, șeful delegației Partidului Popular Revoluționar Mongol. Partidul Comunist Chinez, a spus vorbitorul, înaintează cu încredere spre socialism, învinge cu curaj greutățile, dă pilde de slujire fără preget poporului. După ce a vorbit delegaților la Congres despre lupta poporului mongol pentru construirea societății socialiste, D. Damba a subliniat că chezășia fericirii poporului mongol o constituie prietenia și colaborarea cu China populară, cu toate țările lagărului socialist.

Damba a remis Prezidiului Congresului un drapel roșu din partea Comitetului Central al Partidului Popular Revoluționar Mongol.

In numele comuniștilor bulgari, Congresul a fost salutat de Anton Iugov. Urmărim cu deosebită atenție, a spus el, mersul vostru înainte. In Republica Populară Chineză, poporul bulgar a salutat apariția unui nou bastion al păcii, democrației și socialismului. Călăuzindu-vă după marxism-leninism, ați obținut într-un timp scurt succese mari și înaintați cu încredere pe calea pe care v-ați ales-o. Vor mai fi greutăți, dar un partid care a educat glorioase cadre revoluționare va găsi forțele pentru învingerea acestor greutăți. Chezășia o constituie prietenia și colaborarea cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale lagărului socialist.

Ianos Kadar, șeful delegației Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a dat o înaltă apreciere succeselor obținute de comuniștii chinezi în aplicarea creatoare a marxism-leninismului la condițiile țării lor. El a subliniat că, construind socialismul, China întărește prin aceasta pacea în Extremul Orient și în întreaga lume.

După ce a transmis Congresului al VIII-lea al P.C. Chinez salutul Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, I. Kadar a înmînat tovarășilor chinezi un drapel roșu. Delegații s-au ridicat în picioare și au ovaționat.

După pauză, primul a luat cuvîntul Bo I-bo.

Viața arată, a spus vorbitorul, că linia industrializării socialiste a țării, elaborată de partid, este justă și că numai prin înfăptuirea ei hotărîtă este posibil să se termine în linii mari, în decurs de aproximativ 15 ani, industrializarea socialistă a Chinei și să se transforme China într-o mare putere socialistă.

Bo I-bo a citat date ilustrînd succesele Chinei în dezvoltarea economică a țării și ridicarea nivelului de trai al poporului.

Ședința s-a încheiat prin cuvîntarea rostită de Siao Huei-na care conduce organizația din Uhan a Federației femeilor democrate din întreaga Chină.

Congresul își continuă lucrările.

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Cu privire la modificările în Statutul partidului

Raport prezentat de tovarășul Den Siao-pin

In perioada care a trecut de la cel de-al VII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez a spus tov. Den Siao-pin, în țara noastră și în partidul nostru au avut loc uriașe schimbări care pun necesitatea modificărilor care trebuie aduse statutului partidului.

Arătind că proiectul de Statut al partidului supus spre examinare prezentului congres a fost elaborat pe baza discuțiilor care au avut loc în cadrul organizațiilor de partid și a modificărilor introduse în Statut în repetate rînduri, tov. Den Siao-pin a relevat că în comparație cu Statutul adoptat la Congresul al VII-lea, actualul proiect de Statut nu conține deosebiri principiale fundamentale, dar conținutului său i-au fost aduse multe modificări, dintre care unele au un caracter principial.

Caracterizînd schimbările care au avut loc în țară în perioada care a trecut, Den Siao-pin a spus că toate acestea au schimbat considerabil situația partidului însăși. Partidul Comunist Chinez a devenit partid de guvernămînt și a ocupat poziții conducătoare în toate domeniile activității de stat. Organizații de partid există în fiecare oraș și așezare muncitorească, județ și raion, în toate întreprinderile principale; din aceste organizații fac parte reprezentanți ai tuturor naționalităților. De la Congresul al VII-lea și pînă în prezent, partidul a crescut din punct de vedere numeric de nouă ori, iar în comparație cu anul 1949, cînd revoluția a învins în întreaga țară — aproape de trei ori.

Situația de partid de guvernămînt a pus Partidul Comunist Chinez în fața unor noi încercări cărora le-a făcut față în decursul celor șapte ani ce au trecut. Progresul realizat de statul nostru în toate domeniile este evident, majoritatea covîrșitoare a comuniștilor muncesc conștiincios la posturile lor, în munca lor obțin succese.

Totodată raportorul a atras atenția asupra primejdiei ca membrii de partid să capete deprinderi birocratice, să se rupă de realitate, să se rupă de mase, a tendințelor de îngîmfare și automulțumire, etc.

Ținînd seama de aceasta, a declarat Den Siao-pin, partidul trebuie să lupte permanent și cu perseverență împotriva subiectivismului, birocratismului și sectarismului, să fie totdeauna cu ochii în patru pentru a preîntîmpina pericolul ruperii de realitate și al ruperii de mase. De aceea, în afara de întărirea educației ideologice a comuniștilor, pentru partid este și mai important ridicarea rolului său conducător în toate domeniile, elaborarea directivelor corespunzătoare pe linia muncii de stat și de partid, pentru a controla riguros activitatea organizațiilor de partid și a membrilor de partid.

Ne este necesar controlul organizațiilor noastre de partid și al comuniștilor, atît controlul intern de partid, cît și din partea maselor populare și a activiștilor care nu fac parte din rîndurile partidului comunist. Cheia controlului intern de partid și a controlului din afară este dezvoltarea democrației în viața partidului și a statului, răspîndirea stilului tradițional de muncă al partidului nostru — „îmbinarea teoriei cu practica, legătura cea mai strînsă cu masele și autocritica" — stil la care îndemna tovarășul Mao Țze-dun în raportul politic la Congresul al VII-lea.

Tov. Den Siao-pin a subliniat mai departe că în legătură cu uriașele schimbări amintite mai sus care au avut loc în țară și în partid, cerințele față de întregul partid și față de fiecare comunist nu s-au micșorat ci dimpotrivă, au crescut.

Relevînd că partidul a acumulat multă experiență nouă în domeniul organizării maselor populare și întăririi legăturilor cu ele, al unirii forțelor democratice din afara partidului comunist; în domeniul conducerii activității de stat și economice; în domeniul lărgirii și întăririi rîndurilor partidului, raportorul a spus că toate acestea au fost oglindite în mod corespunzător în proiectul de Statut al partidului.

Trecînd mai departe la lămurirea schimbărilor aduse tezelor de bază ale programului expuse în proiectul de Statut al partidului, Den Siao-pin a arătat că este necesar în primul rînd să se lămurească problemele din aceste teze cu privire la „linia maselor" promovată de partidul nostru.

Pe scurt, a spus el, „linia maselor" constă în următoarele:

Pe de o parte, se recunoaște că masele populare trebuie să se elibereze singure, iar pentru partid întreaga sarcină constă în a le sluji din toată inima și cu tot devotamentul, rolul conducător al partidului în ceea ce privește masele populare constă tocmai în a le indica în mod just, direcția luptei, a le ajuta pe ele însele să treacă la acțiune, să ducă lupta și să-și creeze o viață fericită. De aceea este necesar ca partidul să întrețină o legătură strînsă cu masele și să se sprijine pe mase, el nu trebuie să se rupă de ele și nici să se situeze deasupra lor; fiecare comunist este obligat să-și însușească următorul stil de muncă: să slujească poporul, să-și asume răspunderea față de mase, să se sfătuiască și să împărtășească în permanență cu ele bucuria și necazul. Pe de altă parte, se recunoaște că justețea conducerii partidului depinde de felul în care partidul poate aplica următoarea metodă: „Să învețe de la mase și să învețe masele". Iar aceasta, după cum se spune în hotărîrea C.C. al partidului „Cu privire la metodele conducerii", al cărei proiect a fost întocmit de tovarășul Mao Țze-dun, înseamnă: „să însumeze părerile maselor (împrăștiate și nesistematizate) și să le popularizeze din nou (generalizate și sistematizate în urma unui studiu) în rîndurile maselor, să le popularizeze și să le explice, să facă ca ele să fie părerile maselor înseși, pentru ca masele să le apere și să le traducă în viață; totodată, să verifice justețea acestor păreri pe baza acțiunilor maselor. El trebuie apoi să adune din nou părerile maselor și să le popularizeze din nou în rîndurile maselor, pentru ca masele să le apere. Circulînd astfel, fără sfîrșit, aceste păreri vor deveni de fiecare dată tot mai juste, mai viabile, mai bogate".

„Linia maselor" în munca de partid, a spus în continuare raportorul, are cea mai profundă importanță teoretică și practică. Marxismul a recunoscut întotdeauna că în cele din urmă făuritorii istoriei sînt masele populare. Clasa muncitoare își poate îndeplini misiunea istorică — a se elibera și în același timp a elibera pe toți oamenii muncii, — numai bizuindu-se pe propriile sale forțe și pe forțele tuturor maselor de oameni ai muncii. Cu cît conștiința, activitatea și inițiativa creatoare a maselor populare sînt mai dezvoltate, cu atît va progresa mai repede cauza clasei muncitoare. Relevind că, așa precum arată practica, multora nu le lipsește cîtuși de puțin dorința subiectivă de a sluji poporul dar, cu toate acestea, dezorganizează munca și aduc maselor un prejudiciu grav și că aceasta se explică prin faptul că, considerîndu-se drept oameni înaintați, conducători care au mai multe cunoștințe decît masele, ei nu învață de la acestea și nu se consultă cu ele, raportorul a declarat:

Subiectiviștii nu înțeleg că poate fi învățător al maselor numai acela care știe în primul rînd să fie un elev al maselor și numai acela poate să rămînă învățătorul lor care continuă să fie elevul lor. Partidul și membrii lui nu pot indica drumul just și duce masele înainte decît atunci cînd generalizează în mod conștiincios experiența lor și concentrează înțelepciunea maselor. Noi nu stăm în coada maselor și de aceea înțelegem bine că părerile maselor nu pot fi întotdeauna juste și mature. Prin generalizare și concentrare nu se înțelege o simplă acumulare a părerilor maselor: este nevoie de punerea lor în ordine, de analiză, de o abordare în spirit critic și de generalizare. Fără să cerceteze și să studieze experiența și părerile maselor, nici un conducător talentat nu va putea să conducă just.

Vorbind despre marile victorii obținute de partid, ca rezultat al promovării „liniei maselor", Den Siao-pin a subliniat în mod deosebit necesitatea urmării riguroase a acestei linii în prezent cînd Partidul Comunist Chinez a devenit partid de guvernămînt.

Criticînd lipsurile existente în promovarea „liniei maselor", care se manifestă în tendințele unor activiști spre birocratism, metode cancelariste, metode administrative lipsite de conținut etc. Den Siao-pin a arătat că toate acestea generează primejdia ruperii de mase.

In proiectul noului Statut a arătat raportorul este trasată sarcina aplicării consecvente a „liniei maselor". Pentru realizarea ei trebuie înfăptuite următoarele măsuri concrete:

In primul rînd este necesar ca în sistemul învățămîntului de partid, în materialele didactice, destinate membrilor de partid și în presa de partid să se pună accentul pe educarea în spiritul „liniei maselor", pe care o urmează partidul.

In al doilea rînd este necesar să se perfecționeze în mod sistematic metodele de muncă ale organelor conducătoare de toate gradele pentru ca activiștii cu munci de conducere să aibă timpul să se apropie cît mai mult de mase să-și însușească metoda studierii și generalizării fenomenelor tipice, să fie capabili să studieze situația, experiența și părerile maselor, și să nu piardă o mare parte din timp cu șederea în cabinetele de lucru, cu semnarea de hîrtii și participarea la diferite consfătuiri cu organele de conducere, așa cum se face în prezent. Este necesar să se reducă aparatul de conducere, să se micșoreze numărul instanțelor sale și, în măsura posibilităților, să se elibereze și să se trimită la munca în verigile de jos activiștii care prisosesc ca număr, pentru ca activiștii rămași în aparatul de conducere să treacă ei singuri la munca practică și astfel să fie preîntîmpinată primejdia birocratizării aparatului.

In al treilea rînd este necesar să se dezvolte democrația în viața partidului și a statului, pentru ca organele inferioare ale partidului și ale guvernului să aibă deplina posibilitate și garanție care să le permită să critice la timp și fără teamă greșelile și lipsurile în munca organelor superioare, pentru ca diferitele consfătuiri pe linie de partid și de guvern — îndeosebi congresele de partid și adunările reprezentanților populari de toate gradele — să devină o tribună pentru reflectarea multilaterală a părerilor maselor, pentru desfășurarea criticilor și a discuțiilor.

In al patrulea rînd este necesar să se întărească munca pe linia controlului de partid și de stat, să se descopere și să se îndrepte la timp orice manifestări ale birocratismului, să se pedepsească la timp și în modul cuvenit pe cei care încalcă legile și disciplina și pe ceilalți oameni care prejudiciază serios interesele maselor.

In al cincilea rînd este necesar ca toate organizațiile de partid, folosind experiența din trecut a muncii de organizare a rîndurilor partidului și aplicînd metoda criticii și autocriticii de masă, să reglementeze într-o anumită perioadă stilul de muncă al tuturor membrilor de partid, punînd cu acest prilej un accent deosebit pe verificarea aplicării în viață a „liniei maselor".

Den Siao-pin a atras atenția asupra importanței strînsei colaborări cu activiștii care se află în afara partidului, în lupta pentru înfăptuirea „liniei maselor" și în lupta împotriva birocratismului.

Centralismul democratic, a declarat mai departe Den Siao-pin, constituie principiul organizatoric leninist al partidului nostru el constituie principiul lui organizatoric fundamental și reprezintă aplicarea în viața de partid a „liniei maselor" pe care o promovează partidul nostru în activitatea sa. Tezele de bază ale programului și capitolul doi din proiectul de Statut cuprind o definiție destul de completă a centralismului democratic în partid. Această definiție constituie un rezultat al îndelungatei noastre experiențe în domeniul vieții de partid.

Rezolvarea justă a problemei relațiilor dintre organizațiile de partid și membrii de partid, dintre organizațiile superioare și inferioare, dintre organizațiile centrale și locale ale partidului are o deosebită importanță în sistemul centralismului democratic în partid.

Raportorul s-a oprit în amănunțime asupra experienței înfăptuirii principiului centralismului democratic, relevind lipsurile și greșelile care au avut loc în acest domeniu. El a expus și a lămurit de asemenea schimbările care vor fi aduse în Statut în problema relațiilor reciproce dintre organizațiile superioare și inferioare ale partidului.

Vorbind despre faptul că problema conducerii colective este o problemă fundamentală a centralismului democratic, tov. Den Siao-pin a subliniat că Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a dat lămuriri convingătoare asupra însemnătății deosebit de mari a respectării întocmai a principiului conducerii colective și a luptei împotriva cultului personalității. Aceste lămuriri, a spus el, au exercitat o uriașă influență nu numai asupra P.C.U.S., ci și asupra celorlalte partide comuniste din toate țările lumii.

In partidul nostru, a continuat raportorul, a devenit de mult o tradiție ca hotărîrile asupra problemelor de cea mai mare importanță să fie adoptate de către colectiv și nu de către anumite persoane. Deși în partid s-au produs adeseori încălcări ale principiului conducerii colective, totuși, de îndată ce aceste încălcări au fost descoperite, ele au fost discutate și îndreptate de Comitetul Central. In legătură cu aceasta el a subliniat rolul deosebit pe care l-a jucat în întărirea conducerii colective în partid Hotărîrea cu privire la întărirea instituției comitetelor de partid, adoptată de Comitetul Central în septembrie 1948.

Tov. Den Siao-pin a arătat că mai există încă multe lipsuri în ceea ce privește înfăptuirea practică a sistemului conducerii colective de partid și a îndemnat la lichidarea cu hotărîre a acestor lipsuri.

Una din cerințele principale ale sistemului centralismului democratic în partid, a spus în continuare Den Siao-pin, este convocarea regulată a congreselor partidului și îndeplinirea de către ele a rolului ce le revine. De la Congresul al VII-lea pînă la Congresul al VIII-lea al partidului au trecut 11 ani; firește, congresul a fost convocat cu întîrziere. O anumită parte a organizațiilor respectă întocmai prevederile Statutului partidului, dar majoritatea organizațiilor au convocat congresele și conferințele de partid locale de toate gradele mai rar decît era prevăzut în Statut. Aceasta constituie o mare lipsă a democrației interne de partid.

Pentru a lichida definitiv acest neajuns și pentru a ridica democrația internă de partid la un nivel mai înalt, C.C. al partidului a hotărît să propună schimbarea radicală a proiectului Statutului partidului: Congresul partidului pe întreaga Chină, congresele de partid provinciale și districtuale să treacă la sistemul reprezentării permanente, asemănător pînă la un anumit grad cu sistemul adunărilor reprezentanților populari de toate gradele. Proiectul de Statut al partidului fixează durata împuternicirilor Congresului partidului pe întreaga Chină la 5 ani, a congreselor de partid provinciale la 3 ani, districtuale la 2 ani. Sesiunile congreselor de gradele menționate mai sus se convoacă odată pe an și de aceea sistemul conferințelor de partid de toate gradele, care se aplica înainte, devine acum inutil. Sistemul reprezentării permanente a congreselor partidului micșorează considerabil greutățile legate de alegerea delegaților; pînă la expirarea termenului împuternicirilor congreselor, sesiunile lor pot fi convocate în orice moment. In legătură cu faptul că sesiunile congreselor se convoacă anual, devine posibilă simplificarea organizării lor. Cel mai mare avantaj al sistemului reprezentării permanente constă în faptul că transformă congresele în cele mai eficace organe superioare ale partidului, care trasează politica sa, precum și în organele supreme de control. Noi, a continuat Den Siao-pin, sîntem pentru îmbunătățirea sistemului congreselor de toate gradele, pentru a da posibilitatea tuturor comitetelor de partid să strîngă cu mai mult succes părerile maselor largi și să-și desfășoare munca mai just și mai eficace. Noi sîntem pentru îmbunătățirea continuă a relațiilor de muncă dintre organele centrale și locale, dintre organele superioare și inferioare, pentru ca conducerea organelor centrale și a celorlalte organe superioare să corespundă în mai mare măsură realității, pentru ca ele să-și concentreze și mai mult atenția asupra muncii care necesită centralizare și pentru ca ele să poată întări și mai mult controlul și conducerea asupra organelor locale și inferioare. Sîntem pentru întărirea conducerii colective, însă aceasta nu micșorează nicidecum rolul personalității, ci dimpotrivă, rolul personalității poate căpăta o dezvoltare justă numai prin colectiv, iar conducerea colectivă trebuie de asemenea să se îmbine cu răspunderea personală. Dacă lipsește răspunderea fiecăruia pentru sectorul său, nu vom putea desfășura nici o muncă complexă și ne vom pomeni în fața unui nou neajuns — lipsa de răspundere personală. In orice organizație este nevoie nu numai de răspunderea fiecăruia pentru sectorul său de muncă, dar trebuie să fie o persoană care să răspundă pentru muncă în ansamblul ei. Nu este oare un adevăr îndeobște cunoscut că nici un grup de partid nu-și poate desfășura munca fără un organizator de partid?

Oprindu-se asupra rolului conducătorilor în partid, Den Siao-pin a spus că marxismul, recunoscînd că masele populare făuresc istoria, nu a negat niciodată rolul personalităților eminente în istorie; marxismul arată numai că, în ultimă instanță, rolul personalității este determinat de anumite condiții sociale. De asemenea, marxismul nu a negat niciodată rolul conducătorilor pentru partidele politice. Potrivit cunoscutelor cuvinte ale lui

Lenin, conducătorii sînt oamenii cu cel mai mare prestigiu, cei mai influenți și competenți. Fără îndoială că prestigiul, influența și experiența lor reprezintă un bun prețios al partidului, al clasei și al poporului. Spre deosebire de conducătorii vechilor clase exploatatoare, conducătorii partidului politic al clasei muncitoare se situează nu deasupra maselor ci sînt alături de ele, nu deasupra partidului ci în partidul însuși. Tocmai de aceea conducătorii partidului politic al clasei muncitoare trebuie să constituie un exemplu al legăturii strînse cu masele, un model de supunere față de organizația de partid și de respectare a disciplinei de partid. Prin esența sa, dragostea față de conducători este o expresie a dragostei față de interesele partidului, ale clasei și ale poporului și nu divinizarea personalității.

Unul din meritele importante ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., a continuat Den Siao-pin, constă în faptul că el ne-a dezvăluit cît sînt de serioase consecințele negative la care poate duce divinizarea personalității. Partidul nostru a considerat întotdeauna că în activitatea oricărui partid politic și a oricărei personalități nu pot să nu existe lipsuri și greșeli, în prezent aceasta a și fost înscris în tezele fundamentale ale programului expus în proiectul de Statut al partidului. De aceea partidul nostru respinge de asemenea divinizarea personalității, care este străină partidului. In ajunul victoriei revoluției populare în întreaga țară C.C. al partidului, ales de cel de-al VII-lea Congres, la cea de-a II-a plenară a C.C., care a avut loc în martie 1949, a adoptat, la propunerea tovarășului Mao Țze-dun, hotărîrea de a interzice sărbătorirea jubileurilor conducătorilor de partid, denumirea localităților, străzilor și întreprinderilor cu numele lor, ceea ce a avut un rol pozitiv în lichidarea proslăvirii lor. C.C. al partidului a fost de asemenea întotdeauna împotriva trimiterii de telegrame de salut și de rapoarte cu privire la succese în munca conducătorilor, împotriva exagerării rolului conducătorilor în operele de literatură și artă. Firește, cultul personalității, ca fenomen social a avut o istorie îndelungată, și el nu a putut să nu aibă o oarecare oglindire în viața noastră de partid și socială. Sarcina noastră constă în a continua în mod hotărît să traducem în viață linia C. C. îndreptată împotriva scoaterii în relief a personalității, împotriva proslăvirii ei, și a întări așa cum se cuvine legăturile conducătorilor cu masele, în a realiza pe deplin, în toate domeniile „linia maselor" și principiile democratice ale partidului.

Mai departe raportorul s-a oprit asupra coeziunii și unității partidului, subliniind că coeziunea și unitatea partidului constituie una din problemele cele mai importante ale construcției de partid. Intărirea coeziunii partidului, a unității lui este nu numai în interesele partidului, dar și în interesele poporului din întreaga țară.

Subliniind locul important al partidului în munca de stat Den Siao-pin a arătat că aceasta nu înseamnă cîtuși de puțin că partidul trebuie să conducă nemijlocit instituțiile de stat sau că diferitele probleme cu caracter pur administrativ trebuie să fie supuse discuțiilor în partid ceea ce ar crea drept urmare dispariția limitei necesare dintre activitatea de partid și activitatea instituțiilor de stat. In legătură cu aceasta el s-a oprit asupra sarcinilor comuniștilor în acest domeniu.

Pentru a întări unitatea și coeziunea rîndurilor sale și a-și întări așa cum se cuvine rolul său conducător și rolul de nucleu, a spus mai departe Den Siao-pin, partidul a luptat cu hotărîre împotriva diferitelor devieri în această problemă.

In perioada dintre Congresele al VII-lea și al VIII-lea, lupta internă de partid cea mai serioasă a fost lupta împotriva blocului antipartinic Gao Gan — Jao Su-și. La conferința de partid pe întreaga Chină care a avut loc în martie 1955, a fost prezentat un amplu raport cu privire la această luptă și au avut loc discuții.

Principala particularitate a blocului antipartinic Gao Gan — Jao Su-și consta în desfășurarea unei activități neprincipiale, largi și complotiste în scopul acaparării puterii supreme în partid și în stat. Acest bloc a încercat să acapareze unele regiuni și unele ramuri de activitate pentru a le transforma într-un „capital" în vederea luptei împotriva C.C. și a desfășurării activității de uzurpare. In acest scop ei urmăreau să ducă o activitate de instigare împotriva C.C. în diferite regiuni și în unitățile armatei populare de eliberare. Activitatea lor complotistă a fost îndreptată în întregime împotriva intereselor partidului și poporului și era numai în folosul dușmanilor poporului chinez. Tocmai de aceea conferința de partid pe întreaga Chină care a avut loc în martie 1955 a aprobat în unanimitate măsurile corespunzătoare adoptate în februarie 1954 de cea de a patra plenară a C.C., ales de cel de al VII-lea congres și de către Biroul Politic al C.C. după cea de a patra plenară.

După cea de a patra plenară a C.C. al partidului, ales de cel de al VII-lea Congres, și după conferința de partid pe întreaga Chină, a remarcat Den Siao-pin, s-au întărit simțitor unitatea și coeziunea partidului, a crescut considerabil conștiința tuturor comuniștilor și combativitatea organizațiilor de partid. Dușmanii partidului și poporului n-au cîștigat nimic din această luptă.

Subliniind că partidul trebuie să ducă o luptă necruțătoare împotriva acelor elemente care se opun politicii partidului și desfășoară o activitate sectară, scizionistă și nefastă, Den Siao-pin a arătat că C.C. al partidului urmează totodată linia atitudinii diferențiate față de comuniștii care au săvîrșit greșeli în cadrul partidului. Practica arată că aplicarea acestei linii este justă și este în folosul unității partidului și dezvoltării impetuoase a cauzei lui. C.C. al partidului consideră, a spus raportorul, că în condiții obișnuite îndreptarea greșelilor are ca scop să tragă învățăminte, să se îmbunătățească munca, să fie educați tovarășii, adică să sancționeze pentru trecut ca pildă pentru viitor, să lecuiască pentru „a salva bolnavul" și nu pentru a-l „face să moară" pe cel care a săvîrșit greșeala sau să-l „îndrepte" în așa fel încît să nu mai poată, în realitate, lucra mai departe în partid. De aceea, în metoda folosită față de aceștia trebuie să se pună accentul pe analiza amănunțită a esenței și izvoarelor greșelilor lor, pe ridicarea conștiinței lor precum și pe faptul că învățătura trasă din aceste greșeli să și-o însușească și alții și chiar întregul partid; nu trebuie să se pună accentul pe sancțiuni disciplinare, nu trebuie să se rezolve problemele prin metoda primitivă a „lipirii etichetelor" și prin simpla sancționare; în special nu trebuie să mărim gradul sancțiunilor și să lărgim sfera aplicării lor deoarece aceasta ar crea o situație încordată și ar trezi sentimentul fricii în partid, ar aduce prejudicii forțelor sale. O asemenea greșeală care s-a manifestat în faptul că luptei interne de partid i s-a atribuit un caracter absolut, a fost comisă încă în perioada dominației în partid a oportuniștilor de „stînga". Ei au admis în partid o exagerare în sensul că au întețit lupta și au făcut abuz de sancțiuni disciplinare (așa numita „luptă crunță" și „lovitura nemiloasă"), ceea ce a adus prejudicii serioase unității partidului, democrației de partid și activității maselor largi de comuniști, a constituit o piedică serioasă și în activitatea partidului. Deși în prezent această atitudine nejustă față de lipsurile și greșelile tovarășilor nu mai este preponderentă în viața partidului, totuși ea mai există într-o serie de organizații de partid, și trebuie să se acorde atenție lichidării ei.

Trecînd la problema calității de membru de partid, Den Siao-pin a arătat că în comparație cu Statutul partidului, adoptat de Congresul al VII-lea, proiectul noului Statut conține nu puține modificări importante privitoare la membrii de partid, ceea ce este o urmare a marilor schimbări ce s-au produs în situația partidului și în componența sa de la data convocării Congresului al VII-lea. Aceste schimbări sporesc exigențele față de membrii de partid și, în același timp, lărgesc drepturile lor.

Cea mai importantă schimbare în situația partidului este aceea că partidul a și ocupat poziții conducătoare în întreaga țară.

In organizațiile de partid s-au produs mari schimbări, atît din punct de vedere numeric, cît și din punctul de vedere al componenței sociale. Raportorul a citat date statistice ale Secției organizatorice a C.C. al partidului, potrivit cărora la sfîrșitul lunii iunie 1956 partidul număra 10.734.384 de membri, ceea ce reprezintă 1,74% din totalul populației. Printre aceștia, 1.502.814 sînt membri de partid din rîndurile muncitorilor, ceea ce reprezintă 14% din numărul total al membrilor de partid; 7.417.459 sînt membri de partid din rîndurile țăranilor, ceea ce reprezintă 69,1% din numărul total al membrilor de partid; 1.255.923 sînt membri de partid din rîndurile intelectualilor, ceea ce reprezintă 11,7% din numărul total al membrilor de partid; 558.188 sînt membri de partid de altă origină socială ceea ce reprezintă 5,2% din numărul total al membrilor de partid; aproximativ 10% din numărul membrilor de partid sînt femei.

Victoria cauzei partidului, a arătat Den Siao-pin, ridicarea răspunderii partidului față de popor, creșterea prestigiului partidului în rîndurile poporului — toate acestea obligă partidul să aibă exigențe mai mari față de membrii săi.

Raportorul s-a oprit amănunțit asupra acelor schimbări care se fac în Statut cu scopul îndeplinirii acestei sarcini.

Vorbind despre condițiile primirii în partid, Den Siao-pin a spus: Faptele confirmă că condiția de bază pentru menținerea purității rîndurilor partidului nu o constituie numărul persoanelor care au dat recomandări, nu stagiul lor în partid și nici durata stagiului de candidat, ci următoarele: întărirea conducerii muncii de primire a noi membri în partid; verificarea serioasă de către adunarea generală a celulei de partid și de către comitetul de partid imediat superior, a celor ce au înaintat cereri de primire în partid și a candidaților de partid al căror stagiu de candidat a expirat; verificarea amănunțită și educarea candidaților de partid în timpul stagiului de candidat; educarea la timp a acelor membri de partid care nu corespund condițiilor și curățirea rîndurilor partidului de elementele dăunătoare care au pătruns în partid.

In legătură cu aceasta, raportorul a subliniat că sarcinile organizațiilor de partid de toate gradele constau în următoarele: să pornească cu seriozitate la intensificarea învățămîntului de partid al noilor membri de partid, să-i organizeze cu adevărat și să-i îndrume în studierea marxism-leninismului, a operelor tovarășului Mao Țze-dun, a istoriei și politicii partidului și să intensifice de asemenea educarea lor în spiritul internaționalismului proletar, în scopul ridicării nivelului conștiinței lor, pentru ca din punct de vedere ideologic ei să corespundă pe deplin cerințelor care se pun în fața unui adevărat comunist.

Rîndurile partidului au crescut repede. Dar există încă pături sociale, întreprinderi, instituții, institute de învățămînt, sate și diferite naționalități, unde sînt încă foarte puțini comuniști. Or, numărul noilor activiști care își manifestă cu insistență dorința de a intra în rîndurile noastre de luptă crește neîncetat. De aceea, pe viitor, în afara de ridicarea prin toate mijloacele a componenței calitative, partidul trebuie să continue, în mod planificat, să primească în rîndurile sale pe aceia care își manifestă dorința de a intra în partid și care corespund pe deplin cerințelor. Partidul trebuie de asemenea să intensifice munca în mod deosebit în rîndurile femeilor, să acorde atenție primirii în partid a femeilor fruntașe.

Sporind prin toate mijloacele exigențele față de comuniști, partidul trebuie să acorde atenție păstrării și lărgirii drepturilor lor democratice. Proiectul de Statut conține o serie de completări esențiale cu privire la drepturile membrilor de partid.

Oprindu-se apoi asupra problemei cadrelor de partid, Den Siao-pin a spus: Intr-adevăr dacă sîntem exigenți față de fiecare membru de rînd al partidului, trebuie să fim și mai exigenți față de cadrele partidului. Principalele cadre de activiști din organizațiile de partid de toate gradele se bucură de o mare încredere din partea partidului și a poporului și este cît se poate de evident că în comparație cu membrii de rînd ai partidului, lor le revine o mai mare răspundere față de partid și popor. Potrivit unor date aproximative, partidul numără peste 300.000 de cadre de activiști de la membrii Comitetului județean de partid în sus. Calitatea muncii acestor 300.000 de oameni exercită o influență hotărîtoare asupra întregii activități a partidului. Ei trebuie în primul rînd să învețe să nu se rupă niciodată de mase, să nu devină îngîmfați și să nu se teamă de greutăți, să-și însușească cu curaj critica de jos, să-și îmbunătățească necontenit munca și, prin exemplul lor personal, să educe cu răbdare pe activiștii de sub conducerea lor.

Pentru a merge în pas cu dezvoltarea impetuoasă a activității partidului și poporului, a continuat raportorul, este necesar să pregătim și să promovăm în mare număr cadre noi, să le ajutăm să-și ducă munca și să stabilească relații tovărășești cu vechile cadre de activiști în spiritul unității, coeziunii și învățînd unii de la alții. Aceasta este una din sarcinile importante ale partidului. Partidul trebuie să acorde o deosebită atenție pregătirii cadrelor pentru ca ele să-și însușească la perfecție tehnica producției sau alte cunoștințe speciale, întrucît aceste cadre constituie forța principală în construirea socialismului. Partidul trebuie să acorde atenție creșterii cadrelor locale care cunosc situația la fața locului și sînt strîns legate de mase. In regiunile minorităților naționale, partidul trebuie să depună maximum de efort pentru a pregăti cadre naționale. Partidul trebuie să educe și să ridice în modul cel mai hotărît cadre din rîndurile femeilor, să le ajute și să le însuflețească în dezvoltarea lor continuă, deoarece ele constituie una din sursele principale ale cadrelor partidului.

In legătură cu structura organizatorică a partidului, în proiectul de Statut al partidului se prevede că pentru o perioadă anumită congresele de partid pe județe și organizații superioare au caracterul unor congrese cu o componență permanentă renunțîndu-se totodată la fostele conferințe de toate gradele. Totodată au fost introduse în Statut cîteva puncte noi și anume: prevederea cu privire la organizațiile centrale, organizațiile locale, organizațiile de bază și organele de control și prevederea cu privire la relațiile dintre partid și Uniunea tineretului comunist.

In ceea ce privește organele centrale ale partidului, proiectul de Statut prevede că Comitetul Central alege odată cu Biroul Politic al C.C., și un Comitet permanent al Biroului Politic al C.C., care va îndeplini funcțiunile fostului secretariat al C.C. care, după cum confirmă experiența îndelungată a partidului, este necesar și util; totodată, Comitetul Central alege un secretariat al C.C., care, sub conducerea Biroului Politic al C.C. și a Comitetului său permanent, desfășoară munca curentă a C.C. Intrucît activitatea de partid și de stat este multilaterală, fostele organe centrale ale partidului au încetat de a mai corespunde cerințelor. De aceea Comitetul Central consideră necesar să creeze organe centrale suplimentare. In afară de aceasta Comitetul Central consideră de asemenea necesar să aleagă încă cîțiva vicepreședinți și un secretar general; președintele Comitetului Central și vicepreședinții Comitetului Central sînt în același timp președinte al Biroului Politic al C.C., respectiv vicepreședinți ai Biroului Politic.

Pentru organizațiile locale ale partidului proiectul prevede următorul sistem organizatoric: organizații de partid pe provincii, regiuni autonome, orașe de subordonare centrală, districte autonome, județe, județe autonome și orașe.

Raportorul s-a oprit apoi asupra rolului organizațiilor de bază ale partidului, asupra creării și întăririi organelor controlului de partid și asupra problemei Uniunii Tineretului Comunist. Intreaga istorie a Uniunii tineretului comunist a spus el, arată că ea este o rezervă de nădejde și un ajutor puternic al partidului. La reorganizarea Uniunii Tineretului, în 1949, ea a fost denumită Noua Uniune Democrată a Tineretului din China. De atunci numărul membrilor Uniunii tineretului a crescut pînă la 20 milioane de oameni; activitatea lor creatoare se vede în toate domeniile. Ținînd seama de modul în care se desfășoară transformarea socialistă și educația comunistă a maselor de tineret, Comitetul Central al Noii Uniuni Democrate a Tineretului a adoptat hotărîrea de a propune viitorului congres pe întreaga Chină al Noii Uniuni Democrate a Tineretului schimbarea denumirii ei în Uniunea Tineretului Comunist din China. Comitetul Central consideră această hotărîre ca justă. Determinînd relațiile dintre partid și Uniunea Tineretului, proiectul de Statut al partidului cere ca toate organizațiile de partid să manifeste o deosebită grijă pentru activitatea ideologică și organizatorică a Uniunii Tineretului, să o conducă în opera de educare a tuturor membrilor ei în spiritul comunismului și al teoriei marxism-leninismului, să se îngrijească ca Uniunea Tineretului Comunist să mențină legături strînse cu masele largi de tineret și să acorde o atenție permanentă selecționării și promovării de tineri în nucleul de conducere al Uniunii Tineretului. Tineretul este viitorul nostru, el este continuatorul operei noastre. De aceea noi sîntem convinși că toate organizațiile de partid nu-și vor cruța forțele pentru îndeplinirea acestor sarcini.

Comitetul Central, a declarat raportorul consideră că proiectul de Statut, după ce va fi discutat și adoptat de Congresul al VIII-lea, va deveni o armă puternică pentru îmbunătățirea calitativă a partidului, pentru desfășurarea democrației interne de partid, dezvoltarea activității politice a membrilor de partid, îmbunătățirea activității sale organizatorice și întărirea coeziunii, unității și capacității de luptă a partidului.

In prezent partidul nostru, a spus în încheiere tov. Den Siao-pin, are în față noi sarcini mari și grele. Trebuie să ducem pînă la capăt măreața operă a transformării socialiste, să îndeplinim și să depășim înainte de termen primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, să ne pregătim activ pentru realizarea celui de-al doilea plan cincinal, pentru ca în țara noastră să fie realizat un avînt grandios al industriei, agriculturii, transporturilor și comerțului, să fie ridicate la un nou nivel știința, cultura și bunăstarea poporului. Vom elibera neapărat Taivanul. Ne vom consacra toate forțele cauzei menținerii păcii în întreaga lume. In dorința de a îndeplini aceste sarcini mărețe trebuie să depunem toate eforturile pentru o și mai mare întărire a partidului nostru și a legăturilor lui cu masele populare cele mai largi. Creat și crescut pe baza principiilor marxist-leniniste, perfecționîndu-și neîncetat în activitatea practică, organizarea și activitatea sa și întărindu-și legăturile cu masele, Partidul Comunist Chinez va deveni desigur un partid monolit, va îndeplini sarcinile de onoare ce i le pune în față poporul.

Text prescurtat

Al VIII-lea Congres al Partidului Comunist Chinez

Cuvîntarea tovarășului A. I. Mikoian

PEKIN 18 (Agerpres). — Agenția China Nouă transmite textul integral al cuvîntării rostite de A. I. Mikoian, conducătorul delegației P.C.U.S. la Congresul al VIII-lea pe întreaga Chină al Partidului Comunist Chinez:

Dragi tovarăși!

Permiteți-mi ca, din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, să vă transmit dvs., delegaților la Congresul al VIII-lea al gloriosului Partid Comunist Chinez, precum și tuturor comuniștilor din China un salut cordial și frățesc din partea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și să urez succes lucrărilor Congresului dvs. **(Aplauze furtunoase prelungite).**

Noi toți sîntem foarte bucuroși să fim prezenți aici, la Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez frățesc, la care se face bilanțul vieții și activității partidului vostru într-o perioadă plină de evenimente mărețe, care au schimbat radical situația marii voastre țări și a întregului popor chinez de 600 milioane.

Congresul al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez, primul Congres după victoria revoluției chineze, reprezintă nu numai un jalon dintre cele mai importante în viața partidului, el face în esență bilanțul istoriei dezvoltării Chinei în decurs de milenii.

China a scuturat jugul imperialist, se dezvoltă și se întărește ca stat pe deplin independent și unit. A apus pentru totdeauna vremea cînd China, cum se spunea la voi, era „un talger cu nisip", pe care imperialiștii îl jefuiau grăunte cu grăunte. Chiar și acest singur rezultat are o însemnătate istorică care cu greu poate fi apreciată.

Dar principala realizare constă în aceea că a fost înfăptuită eliberarea socială a oamenilor muncii, a fost făurită puterea populară și se desfășoară construirea socialismului. Întreaga politică a Partidului Comunist Chinez corespunde năzuințelor de veacuri ale poporului; de aceea și poporul chinez, unit într-un singur elan, și-a strîns cu atîta entuziasm rîndurile, în noul stat chinez, în jurul guvernului său și al partidului comunist, care stă în fruntea viguroasei mișcări pentru victoria socialismului în marea voastră țară.

Tovarăși! Eroicul Partid Comunist Chinez a dus în decurs de 35 de ani o luptă dîrză pentru ca în China să triumfe noua orînduire socială. Împrejurările istorice din China au fost de așa natură încît comuniștii chinezi au fost nevoiți să lupte cu arma în mînă mai mult de două decenii pentru un viitor mai bun al poporului lor. Pe comuniștii chinezi nu i-au frînt nici teroarea și represiunile, nici grelele sacrificii și lipsuri din anii războiului, nici insuccesele din calea lor, nici dificultățile perioadei construcției pașnice.

Partidul nostru, poporul sovietic și oamenii muncii din toate țările au acordat și vor acorda întotdeauna o înaltă prețuire curajului plin de abnegație și fermității Partidului Comunist Chinez.

Ne înclinăm în fața numeroaselor sacrificii pe care le-au făcut comuniștii chinezi, în numele fericirii și prosperității poporului lor.

Tovarăși!

Lupta pentru măreața noastră victorie comună a socialismului a început de mult. În cursul acestei lupte s-au format glorioase tradiții revoluționare, s-au format și s-au călit partidele marxiste revoluționare.

Încă cu trei sferturi de veac în urmă, Marx și Engels remarcau că „Rusia constituie detașamentul de avangardă al mișcării revoluționare din Europa", ei au subliniat în repetate rînduri că „imboldul" va veni cel mai probabil din Rusia și că „acesta va fi cel mai apropiat punct de cotitură din istoria universală".

Lenin în remarcabila sa carte „Ce-i de făcut?" a scris că istoria a pus acum în fața noastră o sarcină imediată, care este cea mai revoluționară dintre toate sarcinile imediate ale proletariatului din oricare altă țară — doborîrea celui mai puternic reazim nu numai al reacțiunii europene, ci și al celei asiatice, ceea ce ar face din proletariatul rus avangarda proletariatului revoluționar internațional.

Atunci, cu 54 de ani în urmă, Kautski, care în acea vreme era încă marxist, a trimis „Iskrei" leniniste un articol în care scria: „Noul secol începe cu evenimente care duc la ideea că pășim în întîmpinarea unei noi strămutări a centrului revoluționar, și anume: a strămutării lui în Rusia".

Aceste afirmații ale marxiștilor s-au dovedit profetic juste.

În anul 1905, prima revoluție rusă a răscolit profund întreaga viață socială a Rusiei și a exercitat o mare influență asupra dezvoltării mișcării revoluționare în celelalte țări, în special în țările Orientului.

În anul 1913, făcînd bilanțul dezvoltării mișcării revoluționare după moartea lui Marx, Lenin a scris:

...„În Asia s-a deschis un nou izvor de furtuni mondiale dintre cele mai mari. După revoluția rusă au urmat revoluțiile turcă, persană, chineză. Trăim acum tocmai în epoca acestor furtuni și a „reflectării" lor inverse în Europa". (vol. 18, pag. 546).

Comuniștii ruși urmăreau încă pe atunci cu simpatie frățească succesele poporului revoluționar al Chinei, înțelegeau importanța mondială a luptei sale, salutau primele ei succese și își manifestau sprijinul lor. Conferința de la Praga a partidului bolșevic din ianuarie 1912 a exprimat aceste sentimente într-o rezoluție specială, redactată de V. I. Lenin, „Despre revoluția chineză".

În februarie 1917 a avut loc cea de-a doua revoluție rusă care a pus capăt absolutismului și a instaurat orînduirea republicii burghezo-democratice, curățind calea luptei pentru revoluția socialistă proletară.

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care a triumfat în anul 1917, a tras — folosind cuvintele lui Marx — o linie sub „preistoria" societății omenești și a constituit începutul istoriei noi, adevărate, a omenirii, a dat o nouă forță ideilor comunismului științific.

Revoluția din Octombrie a arătat popoarelor asuprite din toate țările posibilitatea practică pentru clasa muncitoare în alianță cu țărănimea de a obține victorii de importanță istorică mondială, de a pune capăt oricărei asupriri de clasă a oamenilor muncii. Ea a înarmat masele populare cu știință și experiență, cu pricepere și încredere în lupta pentru socialism, a dus nu numai la eliberarea popoarelor din țara noastră, ci a ridicat și popoarele din celelalte țări în lupta pentru eliberarea lor.

În această perioadă și revoluția chineză a cunoscut un nou avînt. Conducerea luptei revoluționare a poporului chinez a fost preluată de clasa muncitoare chineză. În anul 1921 a fost întemeiat Partidul Comunist Chinez, care a stat în fruntea mișcării revoluționare a maselor populare și i-a dat un caracter nou.

Apreciind însemnătatea victoriei Revoluției din Octombrie pentru mișcarea revoluționară din China, tovarășul Mao Țze-dun a scris: „Salvele de tun ale Revoluției din Octombrie ne-au adus marxism-leninismul. Revoluția din Octombrie a ajutat elementelor progresiste din lumea întreagă și din China să se călăuzească după concepția despre lume a proletariatului pentru a determina destinele țărilor lor și pentru a-și revizui propriile lor probleme. Trebuie mers pe drumul pe care l-a luat Rusia — aceasta a fost concluzia".

Și, după cum vedeți, au trecut mai puțin de 40 de ani, un interval atît de scurt pentru istorie, iar socialismul nu numai că s-a afirmat ca o forță puternică în Uniunea Sovietică, dar a generat și a consolidat un întreg sistem de state socialiste. Pe calea Revoluției din Octombrie au pășit și au ajuns la victorie numeroase țări din Europa și Asia și printre ele un popor atît de mare ca poporul chinez, mare atît prin numărul populației sale, cît și prin cultura sa multiseculară, iar în prezent și prin tradițiile sale revoluționare. Nu degeaba învățătorul nostru comun, Lenin, a vorbit despre poporul chinez ca despre un „popor cu adevărat mare", care știe „nu numai să năzuiască la libertate și egalitate, dar să și lupte împotriva asupritorilor seculari ai Chinei" (vol. 18, pag. 144).

În prezent, teoria marxist-leninistă a comunismului științific a prins adînc viață în Uniunea Sovietică, într-o serie de țări din Europa și într-o țară atît de mare cum este China.

În noile împrejurări istorice, după zdrobirea Germaniei hitleriste și a Japoniei militariste, Partidul Comunist Chinez, călăuzit de teoria marxist-leninistă, îmbinînd cu pricepere sarcinile revoluției antiimperialiste și antifeudale cu mișcarea socialistă a proletariatului pentru răsturnarea capitalismului, a asigurat victoria revoluției populare chineze și instaurarea dictaturii democratice a poporului, care reprezintă una din formele dictaturii proletariatului și care luptă pentru victoria socialismului în China.

Puterea sporită a forțelor socialismului după cel de-al doilea război mondial a creat condiții internaționale favorabile pentru victoria revoluției chineze. Puternicele forțe unite ale revoluției populare chineze și ale țărilor socialiste au preîntîmpinat posibilitatea intervenției imperialiste împotriva revoluției chineze după victoria ei.

Nouă, comuniștilor sovietici, ne este deosebit de drag să vedem minunatele victorii ale ideilor marxism-leninismului pe pămîntul chinez. Încă din primii ani de după victoria revoluției populare, în China au fost înfăptuite transformări democratice, care în sensul strict fac parte din sarcinile revoluției burgheze; dar burghezia chineză din zilele noastre s-a dovedit a nu mai fi capabilă să le înfăptuiască și această misiune istorică și-a asumat-o și a îndeplinit-o clasa muncitoare din China în alianță cu țărănimea, sub conducerea partidului comunist.

Dar lucrul cel mai remarcabil constă în faptul că într-o perioadă scurtă, pe baza cuceririlor democratice încununate de succes din China, poporul chinez, sub conducerea încercatului său partid comunist, a pornit la construirea societății socialiste.

Revoluția a trezit uriașele forțe creatoare și energia talentatului și harnicului popor chinez. Datorită muncii pline de abnegație a muncitorilor, țăranilor, intelectualității populare, a întregului popor chinez și conducerii juste a Comitetului Central al P.C.C. și guvernului R. P. Chineze, într-un timp scurt s-a pus capăt ruinei economice și încă în anul 1952 s-a terminat în esență refacerea economiei naționale.

O cotitură revoluționară dintre cele mai mari în viața poporului chinez de multe milioane a fost reforma agrară, care a pus capăt exploatării țăranilor de către moșieri și a dat pămînt la 300 milioane țărani fără de pămînt sau cu pămînt puțin.

Călăuzit de știința marxist-leninistă, sprijinindu-se pe experiența Uniunii Sovietice și ținînd seama de experiența tuturor țărilor socialiste, Partidul Comunist Chinez a elaborat linia generală pentru perioada de trecere spre socialism a țării. Veriga centrală a liniei generale a partidului este industrializarea țării, transformarea Chinei într-un puternic stat industrial socialist. Acest program măreț de transformare a Chinei a însuflețit poporul chinez la noi fapte de vitejie și l-a unit și mai strîns în jurul partidului comunist. În cuvîntul introductiv al tovarășului Mao Țze-dun, rostit la deschiderea Congresului, în raportul politic al Comitetului Central prezentat de tovarășul Liu Șao-ți, în raportul tovarășului Ciu En-lai asupra proiectului cu privire la cel de-al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, în raportul tovarășului Den Siao-pin cu privire la modificările în Statutul partidului au fost puse și elucidate, la un înalt nivel ideologic marxist-leninist, problemele teoriei și politicii, ale activității partidului, ale practicii construcției socialiste, precum și ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale, ale mișcării de eliberare națională și ale luptei pentru pace.

După cum se spune în raportul politic al Comitetului Central, spre bucuria noastră a tuturora, problema „care pe care" a fost rezolvată în China în favoarea socialismului.

Congresul dvs. arată în mod convingător că revoluția socialistă în China a și obținut mari succese în toate sectoarele hotărîtoare ale construcției socialiste. Primul plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P. Chineze pe anii 1953—1957 se îndeplinește cu succes și în linii mari poate fi îndeplinit înainte de termen.

Rezolvînd sarcinile actuale, poporul chinez în frunte cu gloriosul său partid comunist, privește departe înainte, trasează în planurile sale perspective și mai mărețe de dezvoltare a patriei sale.

Clasa muncitoare, întregul popor sovietic, felicită călduros eroica clasă muncitoare și întregul popor muncitor chinez pentru succesele obținute și îi urează noi și mari succese în opera de industrializare socialistă a țării sale **(Aplauze furtunoase).**

Aplicînd consecvent învățătura marxist-leninistă, Partidul Comunist Chinez, Comitetul său Central, eminentul marxist-leninist, tovarășul Mao Țze-dun, au adus o mare contribuție la teoria marxist-leninistă. Afirmîndu-se în China, marxism-leninismul a devenit și aici o forță puternică, de neînfrînt, care a cucerit inimile a milioane și milioane de oameni ai muncii chinezi **(Aplauze).** Prin aceasta au fost definitiv zdrobite și dezmințite de viața însăși insinuările dușmanilor cauzei noastre, ale oportuniștilor, că marxism-leninismul ar fi, chipurile, potrivit numai pentru Rusia, dar nu se potrivește pentru alte țări, sau se potrivește pentru Europa, dar nu se potrivește pentru Asia.

Tocmai pentru că forțele principale și formele principale ale economiei sociale din Rusia au fost identice cu cele din orice țară a lumii capitaliste, experiența Uniunii Sovietice—prima țară care a deschis calea spre socialism — a căpătat însemnătate istorică mondială.

Fără îndoială, fiecare țară are particularitățile sale și aduce specificul ei în înfăptuirea trecerii spre socialism. Însă, după cum a arătat Lenin, „aceste particularități pot privi numai elemente ce nu sînt de primă importanță" (vol. 30, pag. 88). Marxismul nu este o dogmă, ci o învățătură vie, care în cursul dezvoltării istoriei omenirii este supusă verificării în amănuntele sale, se completează, se îmbogățește și se dezvoltă prin experiența luptei clasei muncitoare și a partidului ei.

Teoria socialismului științific este puternică tocmai prin faptul că fiecare partid marxist-leninist, din țările mari ca și din țările mici, lucrează la dezvoltarea ei, trebuie să-și aducă contribuția în deplina măsură a posibilităților sale, atît pe baza propriei experiențe, cît și a experienței mișcării comuniste internaționale. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice consideră ca o îndatorire obligatorie a sa nu numai să împărtășească experiența sa, dar și să preia tot ce este util din experiența partidelor frățești.

Comunitatea țelurilor noastre cere ca partidele comuniste și muncitorești să învețe unul de la altul, să întărească legăturile lor reciproce și schimbul de experiență.

Educînd pe membrii partidului său în spiritul credinței față de marxism-leninism, în spiritul internaționalismului proletar și al respectului față de experiența mișcării revoluționare internaționale, Partidul Comunist Chinez, manifestă în același timp o profundă atitudine creatoare față de rezolvarea tuturor sarcinilor care au stat și stau în fața poporului chinez.

Tovarășii comuniști chinezi, pornind de la tezele fundamentale ale teoriei marxist-leniniste, o aplică creator la condițiile concrete ale Chinei, știu să găsească în construirea socialismului forme și metode noi, deosebite, cele mai potrivite realității chineze, printre care și unele, care deși nu au fost încercate în alte țări, au dat însă pe pămîntul chinez roade bogate.

Că acest lucru este firesc, a subliniat încă Lenin într-una din ultimele sale lucrări, în care a arătat că revoluțiile ce vor urma și în țările Orientului, nemăsurat mai bogate în populație și care se deosebesc nemăsurat de mult prin varietatea condițiilor sociale, vor oferi fără îndoială mai multe particularități specifice decît revoluția rusă.

Prin experiența Chinei, viața a confirmat și această previziune clarvăzătoare a lui Lenin. Între altele, trebuie să vorbim despre experiența comuniștilor chinezi în aflarea formelor și metodelor de transformare treptată a întreprinderilor capitaliste naționale în întreprinderi socialiste, trecînd prin etapa capitalismului de stat.

Marele Lenin, definind cele cinci formațiuni economice care existau în Rusia în perioada de trecere, a numit printre ele și capitalismul de stat. Lenin avea în vedere că alături de întreprinderile socialiste vor exista și întreprinderi capitaliste de stat; el atribuia în acea vreme o mare însemnătate acestei formațiuni, a ridicat și elaborat aceste probleme în repetate rînduri în lucrările și cuvîntările sale.

În acele împrejurări istorice, întreprinderile capitaliste de stat din Uniunea Sovietică nu au căpătat însă în practică o dezvoltare cît de cît remarcabilă și nu au jucat vreun rol serios în economia noastră din perioada de trecere. Aceasta se poate explica prin faptul că burghezia rusă era atît de strîns legată de concernele și trusturile imperialiste din Europa, că burghezia imperialistă rusă se contopise într-atît cu cea vest-europeană, încît ea nu a vrut să se împace cu ideea că revoluția e un fapt, burghezia rusă a fost un bastion al intervenției străine, s-a ridicat cu arma în mînă împotriva revoluției, nutrind speranțe zadarnice în eșecul revoluției în Rusia. Capitaliștilor ruși li s-a părut de necrezut că clasa muncitoare ar putea să învingă, să mențină puterea și să dezvolte țara cu propriile ei forțe.

În China, dimpotrivă, în condiții istorice noi diferite, s-a creat o situație mai favorabilă în acest sens. Burghezia compradoră, care reprezenta o mică parte din întreaga burghezie chineză și era strîns legată de cercurile imperialiste străine, a trecut în lagărul contrarevoluției, iar proprietatea ei a fost naționalizată, formînd baza economică inițială a relațiilor socialiste.

O parte considerabilă a burgheziei naționale a sprijinit însă revoluția chineză, a avut o stare de spirit patriotică în perioada luptei împotriva dominației imperialiste. Aceasta este în legătură cu caracterul antiimperialist al revoluției chineze. Interesele burgheziei naționale chineze erau știrbite de imperialism. De aceea ea a contribuit la înfrîngerea imperialismului sau, cum a fost cazul unei părți a ei, a păstrat neutralitatea. În afară de aceasta, spre deosebire de cea a burgheziei ruse, baza ei economică și socială a fost mult mai slabă. De asemenea, nu putea să nu țină seama și de experiența — amară pentru burghezie — a revoluției ruse, cît și de faptul important că, în perioada instaurării democrației populare, China nu mai era singura țară care a răsturnat vechea orînduire. Toate acestea explică comportarea burgheziei naționale chineze, care convingîndu-se că majoritatea covîrșitoare a poporului sprijină trainic noua putere, a considerat că este mai potrivit să nu intre în conflict, ci să lucreze sub controlul statului popular. Astfel, blocul clasei muncitoare cu burghezia națională, care se formase încă înainte de victoria revoluției, a fost menținut și întărit în perioada de trecere în cadrul frontului popular unic, pe baza alianței dintre clasa muncitoare și țărănime, condusă de clasa muncitoare și partidul ei comunist.

Metodele specifice, aplicate în China, de transformare a întreprinderilor privat capitaliste în întreprinderi capitaliste — de stat, în condițiile existenței unui sector socialist în industrie care se întărește și se dezvoltă, dau luptei de clasă la orașe forme noi, cele mai avantajoase pentru proletariat, înlesnesc considerabil construirea bazei materiale a socialismului. Experiența chineză, prețioasă atît din punct de vedere teoretic cît și practic, confirmă concluzia lui Lenin că „trecerea la comunism este posibilă și prin capitalismul de stat, dacă puterea de stat se află în mîinile clasei muncitoare", că „plata unui tribut mai mare către capitalismul de stat nu numai că nu ne va distruge, dar ne va duce pe calea cea mai sigură spre socialism!"

O importanță istorică are grandioasa muncă și succesele obținute în transformarea socialistă a satelor chineze de multe milioane, în condițiile unei dezvoltări industriale încă slabe, în condițiile unei producții agricole înapoiate, în condițiile suprapopulației agrare, lăsate moștenire de la vechiul regim. Orașul, cu industria sa socialistă care se consolidează, atrage după sine satele pe această cale.

Partidul nostru a fost înarmat cu planul cooperatist al lui Lenin, planul transformării socialiste a satului. Înfăptuind acest plan, a trebuit să înfrîngem destule dificultăți, am pornit pe căi necunoscute, într-o serie de cazuri a trebuit să trecem de la unele forme de muncă la altele, să îndreptăm în mers greșelile noastre, să căutăm căi noi, mai bune.

Nu este nevoie să dovedim că pentru China sarcina transformării socialiste a satelor este și mai complicată, dar tovarășii chinezi pot să utilizeze experiența pozitivă sovietică și să evite unele din greșelile noastre, să biruie mai ușor unele dificultăți. Comuniștii chinezi au dat dovadă de o remarcabilă pricepere, de curaj și capacitate organizatorică, antrenînd milioane de țărani spre socialism, unind gospodăriile țărănești în cooperative semi-socialiste și socialiste. Experiența Chinei confirmă încăodată că planul cooperatist al lui Lenin de trecere a micii producții țărănești pe făgașul socialismului este aplicabil nu numai în Uniunea Sovietică, ci și într-o țară atît de uriașă și deosebită cum este China, la fel ca și în celelalte țări din lume.

Trebuie remarcat că comuniștii chinezi, propunîndu-și să reconstruiască radical relațiile sociale de la sate, aplică propria lor tactică, propria lor metodă, care rezultă și ea din profunda studiere a condițiilor locale, că ei manifestă cu acest prilej elasticitate, diferențiind pe chiaburi și moșieri în raport cu atitudinea lor față de transformarea socialistă a satelor. Aceasta este ceva rău sau bun? Nu este nimic rău în aceasta, ci, dimpotrivă, este foarte bun. Trebuie spus că și Lenin a prevăzut la timpul său în anumite condiții posibilități de acest gen în tezele sale cu privire la problema agrară.

Tovarăși! Partidul Comunist Chinez, apărînd puritatea teoriei marxist-leniniste în lupta împotriva dușmanilor săi fățiși și ascunși, a putut să aplice cu adevărată măiestrie marxism-leninismul la condițiile specifice ale Chinei, ceea ce a fost o condiție de cea mai mare însemnătate a victoriei sale în marea revoluție populară care a transformat China.

Dar dușmanii poporului chinez sînt încă mulți și dincolo de hotarele țării și în partea de teritoriu vremelnic ocupată—insula Taivan—care reprezintă o bază de alimentare pentru dușmanii noii orînduiri de pe continent care au mai rămas — dușmani care acum, în cea mai mare parte se ascund, schimbîndu-și înfățișarea. La dvs. în China ei sînt numiți pe bună dreptate ridichi (pe deasupra roșii, iar înăuntru albi). **(Rîsete în sală).** De aceea și Congresul dvs. amintește în mod just partidului și poporului să fie vigilent, că este necesar să vegheze cu grijă la cuceririle populare.

Totodată, trebuie spus că ne produc o mare satisfacție succesele pe care comuniștii chinezi le-au obținut în opera de unire în jurul partidului comunist și al clasei muncitoare a păturilor sociale intermediare dintre proletariat și burghezie, nu numai la sate ci și la orașe; în munca de atragere de partea lor și de reeducare a celor mai buni oameni din acest mediu; în includerea lor în procesul construcției socialiste, precum și în înfăptuirea politicii blocului cu partidele democratice, ceea ce permite Partidului Comunist Chinez să obțină noi succese în revoluție cu minimum de dificultăți în condițiile actuale.

Tovarăși! Popoarele Uniunii Sovietice urmăresc cu mare însuflețire succesele remarcabile ale poporului chinez. Poporul nostru își dă seama că aceste succese nu vin de la sine, că ele trebuie dobîndite printr-o ascuțită luptă de clasă, prin înlăturarea dificultăților și lipsurilor. În biruirea dificultăților, în înlăturarea lipsurilor, în îndreptarea greșelilor partidul nostru comunist, ca și Partidul Comunist Chinez, mînuiește larg și curajos încercata armă leninistă — critica și autocritica —, dezvoltînd pe toate căile inițiativa creatoare a tuturor comuniștilor și maselor largi populare, ceea ce reprezintă un indiciu important că viața internă de partid este sănătoasă și că partidul are strînse legături cu poporul.

Este firească satisfacția pe care ne-o dă conștiința că, înaintea tuturor, comuniștii sovietici au înfăptuit revoluția lor, au creat măreața țară a socialismului, care și-a însușit știința și tehnica modernă, care nu rămîne în urma țărilor capitaliste înaintate. Și datorită acestui fapt, comuniștii sovietici sînt în stare să acorde un ajutor frățesc, să transmită poporului chinez cunoștințe științifice, experiență tehnică pe care le-am dobîndit cu atîta trudă și cu atîtea sacrificii și pe care clasa muncitoare chineză, intelectualitatea chineză le primesc cu atîta sete, cu atîta pricepere.

Alianța frățească și prietenia de nezdruncinat a popoarelor sovietic și chinez reprezintă un adevărat model de internaționalism proletar. Noi am auzit vorbindu-se în China astfel: Hainele mai bune sînt cele noi, iar prietenii mai buni sînt cei vechi. Noi vă sîntem prieteni vechi. **(Aplauze furtunoase).**

Sînt memorabile cuvintele remarcabilului revoluționar chinez Sun Yat-sen **(aplauze)** cu privire la prietenia dintre noi. El a salutat revoluția rusă și a vorbit despre ea ca despre nașterea „Marii speranțe a omenirii"; cu 32 de ani în urmă într-o telegramă adresată nouă din Samin el a mulțumit poporului rus pentru exprimarea sentimentelor călduroase față de poporul chinez care se afla în luptă. „Cele două popoare, chinez și rus, a scris în această telegramă Sun Yat-sen, trebuie să colaboreze, pășind împreună pe calea libertății și dreptății".

În Uniunea Sovietică, noi am muncit, la timpul său, într-o izolare dușmănoasă, fără ajutor din nici o parte, ci, dimpotrivă, avînd de înfruntat piedici colosale. Poporul sovietic a fost nevoit să renunțe la multe și să sacrifice multe chiar și după victoria din Octombrie. Voi însă, construiți în condițiile colaborării frățești cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări ale socialismului.

Colaborarea frățească în domeniul tehnicii, științei și culturii scutește poporul chinez de necesitatea de a trece prin toate treptele pregătitoare și dă posibilitatea efectuării unui salt, a trecerii revoluționare de la înapoierea tehnică la nivelul modern cel mai înalt, la culmile științei și tehnicii societății moderne.

În China sînt în funcțiune sau în construcție întreprinderi industriale remarcabile, care din punct de vedere al nivelului tehnicii și organizării pot concura cu întreprinderile din țări vechi, dezvoltate din Europa și America.

Acest lucru ne permite să ridiculizăm acele căpetenii imperialiste, lipsite de simțul măsurii, care aplicînd tot felul de sancțiuni împotriva revoluției populare chineze, diverse embargouri și altele, ar voi să vă îngenunchieze, să frîneze dezvoltarea voastră. Burghezia americană nu v-a pedepsit pe voi, ci pe ea însăși, prin închiderea piețelor chineze pentru industria ei. Acest lucru îl înțeleg mulți și în S.U.A., iar în curînd îl vor înțelege cu toții.

Scumpi prieteni și frați! Acum, toată lumea vede ce lucru mare este prietenia frățească a popoarelor libere ale Uniunii Sovietice, Chinei populare și tuturor țărilor socialiste.

Și aci este locul să amintim geniala previziune a lui Vladimir Ilici Lenin, cînd în vestitul său articol: „Mai bine mai puțin, dar mai bine" (1923) scria:

„Deznodămîntul luptei depinde, în ultima analiză, de faptul că Rusia, India, China etc., formează imensa majoritate a populației. Și tocmai această majoritate a populației este antrenată neobișnuit de repede în ultimii ani în lupta pentru eliberarea sa; în acest sens nu poate exista nici o umbră de îndoială asupra deznodămîntului final al luptei duse pe plan mondial. În acest sens, victoria finală a socialismului este absolut și pe deplin asigurată" (Opere, vol. 33, pag. 458). **(Aplauze).**

Tovarăși, noi și voi trăim o nouă epocă istorică, a cărei trăsătură principală și caracteristică este existența puternicului sistem mondial al socialismului. Încă un alt fenomen nou și foarte important în viața socială mondială capătă o importanță din ce în ce mai mare.

Orientul, leagăn al culturii umane, regiunea unde s-a concentrat mai mult de jumătate din populația pămîntului, trece în prezent printr-o perioadă de cotitură a istoriei sale. În ultimii zece ani, un miliard și jumătate de oameni din țările Orientului au scuturat jugul rușinos al colonialismului. Nu încape îndoială că popoarele, care mai îndură jugul colonialismului, îl vor scutura într-un viitor apropiat. **(Aplauze).**

Și trebuie să recunoaștem că este dăunător să considerăm împreună toate țările care nu fac parte din sistemul socialist incluzîndu-le mecanic în lagărul capitalismului. Deși într-adevăr în toate aceste țări domnește sau predomină sistemul capitalist al relațiilor de producție, totuși nu putem omite faptul că însăși lumea capitalismului nu este nici pe departe omogenă.

Pe de o parte, există puterile imperialiste cu economie dezvoltată, care s-au îmbogățit prin exploatarea altor popoare, în special a celor coloniale, dar care pierd în fiecare zi terenul de sub picioare în întreaga lume. Pe de altă parte, sînt țările denumite de obicei slab dezvoltate sau insuficient dezvoltate din punct de vedere economic. Multe din aceste țări și-au dobîndit abia de curînd eliberarea politică de sub jugul colonial.

Statele din Asia și Africa, care și-au cucerit independența eliberîndu-se de sub dominația marilor state capitaliste, caută căi noi de independență corespunzătoare particularităților dezvoltării lor istorice și naționale. Popoarele acestor țări nu vor să repete în veacul al XX-lea drumul pe care au mers popoarele țărilor capitaliste în urmă cu cîteva veacuri, cale legată de exploatarea nemiloasă a poporului muncitor, de mizerie, foamete și războaie, căci din propria lor experiență colonială amară au înțeles ce aduce poporului capitalismul.

Partizanii progresului din aceste țări nu vor ca țările lor să treacă prin toate etapele chinuitoare ale dezvoltării capitalismului, nu vor să lase cîmp liber capitalului privat național și cu atît mai mult celui străin, nu vor să permită capitalului privat să parcurgă stadiul acumulării capitaliste primitive, adică să sugrume și să jefuiască poporul.

Trebuie presupus că aceste țări nici nu trebuie să repete întregul drum chinuitor al capitalismului pentru a ajunge la socialism.

La vremea sa Lenin a arătat că în cazul existenței țărilor socialiste, popoarele Asiei trezite din somnul de veacuri și eliberate de sub jugul colonial vor găsi propriile lor forme și căi de trecere noi, pentru a evita chinurile capitalismului.

Această rază a luminoasei gîndiri leniniste ne ajută să înțelegem și calea de dezvoltare a popoarelor din țările Asiei și Africii.

În această lumină marxiștii nu pot să nu aibă o atitudine pozitivă față de politica mai multor guverne ale țărilor Asiei și Africii, ca India, Birmania, Indonezia, Egipt și alte cîteva, politică prin care se urmărește înființarea de întreprinderi de stat, mai ales în domeniul industriei grele.

Și desigur, noi trebuie să știm să vedem diferența dintre întreprinderile capitalismului de stat care se construiesc de exemplu în India, importanța și rolul lor social, și întreprinderile capitalismului de stat, să zicem, din S.U.A.

Calea pe care merg India, Birmania, Indonezia, Egipt și alte cîteva țări care și-au cucerit independența are și o importanță mondială generală. Dacă se pune problema: politica acestor țări, străduința lor către pace, acțiunile lor împotriva războiului, în apărarea independenței și drepturilor suverane ale statelor, împotriva colonialismului, ajută imperialismul sau contribuie la subminarea lui — răspunsul poate fi unul singur: calea de dezvoltare a acestor țări și politica lor slăbește imperialismul, adîncește criza sistemului capitalist, zdrobește sprijinul pe care colonialismul îl dă acestui sistem, apropie sfîrșitul capitalismului.

Și nu este întîmplător că în aceste țări ideile și lozincile socialiste își cuceresc o simpatie și o popularitate tot mai mare, că, privirile tuturor oamenilor progresiști din aceste țări se întorc spre Uniunea Sovietică, China populară și celelalte țări socialiste. Nu este întîmplător faptul că metodele de industrializare, de transformare a agriculturii, experiența construcției culturale a țărilor socialiste au căpătat sau capătă o anumită importanță practică și pentru aceste țări. Mergînd pe alte căi, ele iau din această experiență ce le este de folos, căci aceasta poate numai să ajute progresul lor, poate numai să le întărească în lupta grea pentru independența deplină, pentru progresul economic, social și cultural.

Soarta viitoare a omenirii depinde nu numai de dezvoltarea țărilor socialiste pe de o parte și de situația capitalismului pe de alta, ci în mare măsură și de modul cum se vor dezvolta și ce politică vor duce țările astăzi libere ale Asiei și Africii, care la vremea lor au alcătuit spatele frontului capitalismului. Rămînînd fără această rezervă, imperialiștii nu își micșorează încercările de a supune din nou aceste țări prin toate mijloacele posibile. Totuși, acestor încercări ale imperialiștilor li se opune acum unitatea crescîndă a popoarelor Asiei și Africii, care au pornit pe calea luptei active împotriva imperialismului. Un strălucit exemplu pentru aceasta a constituit-o conferința istorică de la Bandung.

Tovarăși, poziția fermă și consecventă a Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și a celorlalte țări care au pornit pe calea socialismului la apărarea păcii generale și la rezistență față de actualele forțe agresive are o influență din ce în ce mai mare asupra evoluției evenimentelor internaționale în sensul slăbirii încordării și al întăririi păcii. China a devenit un puternic factor de pace, și nu există forță care să poată împiedica Republica Populară Chineză să ocupe locul cuvenit în chestiunile internaționale **(Aplauze).**

Marele Lenin ne-a indicat temelia temeliilor relațiilor internaționale — politica coexistenței pașnice. Popoarele lumii au dat o înaltă apreciere eforturilor Chinei, precum și ale Indiei și Indoneziei, care au proclamat vestitele „cinci principii" („U Sian Iuantze"), care asigură coexistența pașnică a tuturor țărilor și popoarelor, iar aceste „cinci principii" sînt aplicate acum pe scară din ce în ce mai largă în practica vieții internaționale.

Totuși, deși în ultimii trei ani au fost obținute anumite rezultate pozitive pe calea micșorării încordării internaționale, nu se poate uita că forțele reacționare, în frunte cu marile monopoluri din S.U.A. și alte cîteva țări, nu vor să renunțe la planurile lor agresive, la ideile lor absurde de a întoarce înapoi roata istoriei.

Ele creează piedici pentru a nu lăsa China să-și ocupe locul său legal la O.N.U., continuă discriminarea în relațiile economice, se străduiesc cu încăpățînare să mențină încordarea în acele regiuni ale globului pămîntesc unde ele mai sînt încă în stare să facă aceasta. Încă foarte recent lumea a fost martoră a eforturilor de a extinde această politică primejdioasă asupra Egiptului, ca pretext fiind folosită acțiunea absolut legală a guvernului egiptean spre calea restabilirii suveranității și drepturilor firești ale Egiptului asupra Canalului de Suez.

Asemenea sforțări ale unor puteri, care încearcă chiar să zăngăne armele doar pentru a sili Egiptul să bată în retragere confirmă concluziile marxiștilor că imperialismul nu cedează fără luptă nici măcar acele poziții pe care istoria de mult le-a condamnat. Imperialismul încearcă să se cramponeze de aceste poziții și le cedează numai atunci cînd este constrîns, sub presiunea poporului, care are drepturi străvechi pentru aceasta, și cu sprijinul tuturor popoarelor iubitoare de libertate. Dar imperialismul este silit să cedeze pas cu pas, iar sistemul său colonial se năruie. În Asia au mai rămas, se poate spune, doar insulițe ale posesiunilor coloniale. A început un puternic proces al mișcării de eliberare în Africa, deși o parte însemnată a acestui continent, care are un trecut măreț și un viitor nu mai puțin măreț, se mai află încă sub jugul colonial. Se desfășoară lupta popoarelor din țările Americii Latine împotriva asupririi coloniale și semicoloniale străine, luptă care, deși este mai puțin remarcată, este totuși dîrză. Se manifestă tot mai puternic tendințele antiimperialiste ale țărilor din Europa și America, asuprite de imperialism. Un rol însemnat în frînarea acestui proces istoric îl au cercurile monopoliste din Statele Unite ale Americii. Neavînd colonii proprii în forma lor clasică, lor le place să se erijeze chiar în adepți ai eliberării popoarelor asuprite. Dar de îndată ce lucrurile ajung la fapte, ei își dau imediat arama pe față, și acționează mînă în mînă cu vechile puteri coloniale. În funcție de situație, imperialismul american folosește noile metode ale colonialismului de fabricație americană, nesocotind să recurgă totodată și la vechile procedee ale colonialiștilor. Totodată el caută să acapareze fie chiar și o parte a fostelor privilegii și să pătrundă în țările eliberate de sub asuprirea colonială, alături de fostele metropole sau în locul lor. Așa se manifestă una din cele mai profunde contradicții între statele imperialiste care luptă între ele pentru dominația asupra altor popoare, ceea ce slăbește inevitabil forțele imperialismului în ansamblu.

Tovarăși!

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și întregul popor sovietic lucrează în prezent cu încordare pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XX-lea al P. C. U. S. Congresul a pus în fața partidului, în fața poporului sovietic sarcini uriașe în toate domeniile activității economice, politice, culturale îndreptate în primul rînd spre îndeplinirea sarcinii economice fundamentale — aceea de a ajunge din urmă și de a depăși cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor, și în felul acesta de a repurta victoria hotărîtoare asupra capitalismului în întrecerea economică pașnică.

Rezolvarea acestei sarcini înseamnă în primul rînd un nou salt în dezvoltarea forțelor de producție. De aceea, Congresul a pus accentul pe problemele hotărîtoare ca grăbirea progresului tehnic, construcția de noi uzine înzestrate cu utilajul cel mai modern, reutilarea la un nou nivel tehnic a numeroaselor întreprinderi existente, folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, introducerea automatizării, metodei de bandă rulantă, a mecanizării lucrărilor care cer un mare volum de muncă și a celor auxiliare.

Congresul al XX-lea a condamnat cu hotărîre spiritul de îngîmfare și conservatorismul, care sînt proprii unora din conducătorii noștri economici și a atras atenția atît activiștilor din domeniul economic, cît și oamenilor de știință și inginerilor noștri asupra necesității studierii atente și a introducerii în producție nu numai a experienței tehnice înaintate a Uniunii Sovietice, ci și a celei mondiale.

Clasa noastră muncitoare, intelectualitatea sovietică muncitoare au răspuns la chemarea partidului printr-un entuziasm fără precedent, printr-un avînt neprecupețit în muncă care își dă roadele și întărește și mai mult convingerea că sarcinile grele în domeniul industriei trasate de Congres pentru cel de-al 6-lea cincinal vor fi îndeplinite.

Judecînd după rezultatele anului agricol, de pe acum se poate spune pe drept cuvînt: anul acesta noi vom lichida cu succes rămînerea în urmă a agriculturii.

Uniunea Sovietică este patria colectivizării — de aceea calea parcursă de noi, succesele și insuccesele noastre pe această cale, precum și puternicul avînt al colhozurilor și sovhozurilor obținut în prezent, capătă o importanță deosebită.

Acest avînt a fost obținut datorită numeroaselor măsuri importante realizate la noi în ultimii doi-trei ani, dintre care cele mai de seamă sînt următoarele:

A fost ridicată în mod substanțial cointeresarea materială a lucrătorilor din agricultură — unul din cele mai mari stimulente în dezvoltarea producției agricole. Colhozurile au fost eliberate de cătușele birocratice ale planificării greșite; masele colhoznice au început să rezolve ele însele problemele vitale ale gospodăriilor colhoznice. Aceasta a scos la iveală largi posibilități creatoare și a dezvoltat inițiativa în muncă a colhoznicilor în favoarea atît a colhozurilor cît și a statului. S-a intensificat în mod nemăsurat înzestrarea agriculturii cu o tehnică puternică, cea mai modernă; colhozurile, sovhozurile, S.M.T.-urile au fost completate cu ingineri și cadre agrotehnice bine pregătite, ceea ce asigură ridicarea nivelului tehnic al producției. În ultimii trei ani au fost trimiși de la orașe pentru a lucra la sate 200.000 de specialiști — ingineri și agronomi.

(Continuare în pag. 4-a)

Cuvîntarea tovarășului A. I. Mikoian

(Urmare din pag. 3-a)

Asupra lichidării deficitului din producția agricolă a avut de asemenea o influență hotărîtoare o măsură atît de însemnată ca valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite în succesele căreia nu a crezut nimeni la început și care s-a încununat de o victorie deplină. Or, după cum se știe, noi am planificat valorificarea a 28—30 milioane hectare de pămînt, dar lucrurile au mers atît de bine încît într-o perioadă scurtă — mai puțin de trei ani — au fost valorificate 35,5 milioane hectare — o suprafață uriașă din punct de vedere chiar al proporțiilor țării noastre și ale țării voastre. Anul acesta pămînturile virgine au dat o recoltă bună, ceea ce sporește într-o uriașă măsură resursele globale de cereale în țară. Să luăm drept exemplu Republica Socialistă Kazahă. Recent încă se furniza statului numai 50—70 milioane puduri de grîne iar în anii mai buni — peste 100 milioane puduri, anul acesta însă ea va da un miliard puduri de cereale.

Agricultura noastră urcă cu pași repezi, se perfecționează și se întărește orînduirea colhoznică, alianța dintre clasa muncitoare și țărănime a devenit mai trainică. Avem toate temeiurile să sperăm că sarcinile celui de-al 6-lea plan cincinal cu privire la producția de cereale, carne, lapte, alte produse și culturi tehnice, vor fi îndeplinite cu mult înainte de termenul stabilit. Avîntul continuu al agriculturii este privit de partidul nostru drept una din sarcinile vitale și importante a căror îndeplinire va avea o influență directă și nemijlocită asupra ridicării nivelului de trai al poporului nostru (Aplauze).

Tovarăși! În afară de problemele importante ale teoriei și practicii marxist-leniniste, care sînt bine cunoscute partidului vostru, Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a acordat o atenție serioasă problemelor legate de actuala mișcare internațională comunistă și de mișcarea muncitorească în ansamblu. Concluziile Congresului al XX-lea cu privire la aceste probleme au avut un larg răsunet pozitiv nu numai în partidul dvs., nu numai în toate partidele comuniste și muncitorești frățești, ci și în rîndurile maselor largi ale oamenilor muncii și în cercurile progresiste ale opiniei publice din toate țările lumii.

În documentele Congresului al XX-lea este subliniată însemnătatea importanța întăririi continue a unității de acțiune și a unității tuturor forțelor care se pronunță împotriva primejdiei unui nou război. În domeniul apărării păcii clasei muncitoare și partidelor ei le revine un rol hotărîtor. De aceea, stabilirea unor contacte eficiente între partidele comuniste, socialiste și alte partide muncitorești, ținînd seama de scopul înlăturării sciziunii în mișcarea muncitorească internațională, a devenit în prezent una din problemele cele mai actuale. Pornind de la aceasta, partidul nostru a și luat unele măsuri practice pentru stabilirea contactelor cu unele partide socialiste din țările Europei occidentale. Noi știm firește că rezolvarea acestei probleme, legată de biruirea unor greutăți considerabile, necesită răbdare, timp îndelungat și multe eforturi. Se constată încă de pe acum că primele încercări de a stabili asemenea contacte aduc anumite rezultate pozitive. Considerăm că cu perseverență, cu manifestarea dorinței și înțelegerii din partea partidelor interesate, aceste eforturi vor fi pe deplin îndreptățite.

Congresul al XX-lea al partidului a spulberat întregul plan al luptei burgheziei, și îndeosebi a burgheziei americane, îndreptate împotriva socialismului. (Aplauze).

În perioada care a trecut de la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., partidele comuniste și muncitorești au supus unei examinări profunde problemele vitale ale mișcării comuniste internaționale și pe această bază și-au întărit din punct de vedere ideologic cadrele, au ridicat la un nivel mai înalt munca ideologică a partidelor lor, elaborează probleme teoretice aplicabile în condițiile concrete ale fiecărei țări și indică căile care corespund mai bine sarcinilor mișcării comuniste în țările respective.

Nu este nimic nenatural în faptul că în unele țări, sub influența propagandei burgheze, unele elemente nestabile din punct de vedere ideologic au manifestat anumite ezitări. Ele însă nu au hotărît nicicînd și nu vor hotărî mersul vremii.

Dușmanii au dorit mult să folosească autocritica desfășurată în cadrul Congresului al XX-lea al partidului, și în primul rînd în problema cultului personalității, pentru a zdruncina solidaritatea muncitorească internațională, prietenia și legăturile frățești ale partidelor comuniste, dar ei și-au văzut ca și înainte planurile eșuate. (Aplauze).

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a lichidat cultul personalității, s-a eliberat de consecințele lui negative și datorită acestui fapt s-a închegat și s-a întărit și mai mult. Unul din rezultatele importante ale acestui fapt îl constituie înviorarea muncii teoretice în rîndurile partidului nostru, care a fost încătușată de cultul personalității.

Dar critica cultului personalității a dobîndit importanță nu numai pentru partidul nostru. Toate partidele comuniste și muncitorești sînt unite în ceea ce privește condamnarea cultului personalității, sînt unite pentru că consideră drept obligatorii pentru ele principiile leniniste ale conducerii colective — normele leniniste ale vieții de partid. Dacă în cursul examinării acestor probleme de către unele partide s-au putut observa totuși anumite nuanțe, un fel diferit de a condamna cultul personalității lui Stalin, o oarecare deosebire în aprecierea unor particularități, unitatea deplină, atitudinea principială față de această problemă, au o importanță mult mai mare, și aceasta este de natură să apropie și mai mult între ele toate partidele comuniste, să le întărească prietenia.

Acest lucru este confirmat cu toată convingerea de întărirea continuă din ultimul timp a relațiilor tovărășești și prieteniei dintre partidele comuniste din diferite țări. O ilustrare minunată a solidarității internaționale a comuniștilor o constituie congresul vostru, conferințele sale locale de partid și actualul lui congres. Acest lucru a fost demonstrat de asemenea la recentul congres al Partidului Comunist Francez.

Sîntem deosebit de fericiți să ne convingem că măsurile C.C. al P.C.U.S. s-au bucurat de înțelegerea și sprijinul deplin din partea Partidului Comunist Chinez. Acela care au făcut zarvă în jurul pretinsei „confuzii" în rîndurile partidelor comuniste, au suferit încă o decepție. Unitatea și coeziunea, apropierea ideologică și solidaritatea proletară a comuniștilor nu vor putea fi zdruncinate niciodată și de nimeni! (Aplauze furtunoase).

Esența internaționalistă a cauzei noastre comune necesită o prietenie frățească și înțelegere reciprocă, legături și contacte între toate partidele marxist-leniniste. Contactele și legăturile dintre partidele noastre care cunosc ca bază a activității lor principiile marxism-leninismului trebuie să fie, firește, mai strînse. Lucrul cel mai de preț este schimbul de experiență și ajutorul reciproc pe care și-l pot acorda partidele muncitorești, însuflețite de o singură idee măreață, și care pășesc spre un singur țel comun.

Formele legăturilor și contactelor dintre partidele marxiste nu sînt indicate dinainte și nu sînt imuabile. Ele decurg din cerințele mișcării comuniste în fiecare fază a dezvoltării ei și ale luptei și sînt determinate de partidele însăși în interesul victoriei cauzei comune și firește că nu în avantajul cuiva.

Totodată caracterul și formele legăturilor și contactelor dintre partidele marxist-leniniste pe plan internațional nu pot fi întotdeauna la fel. De pildă, nu poate fi negată importanța deosebită a legăturilor dintre partidele comuniste care se află la putere. Schimbul de experiență și colaborarea care se dezvoltă între partidele comuniste și muncitorești din țările care construiesc socialismul, permit să fie folosit din experiența tuturor țărilor în cea mai largă măsură ceea ce a fost verificat de viață și contribuie la elaborarea celor mai bune forme și metode de construcție, ținînd seama atît de experiența construcției socialismului în U.R.S.S., a construcției lui în alte țări, cît și de particularitățile fiecărei țări.

Prezența delegațiilor partidelor comuniste frățești la acest Congres al dvs cu adevărat istoric, constituie una din formele importante ale contactelor, legăturilor și ale prieteniei, ale schimbului reciproc de experiență și păreri. (Aplauze).

În ceea ce privește pe noi comuniștii din Uniunea Sovietică și comuniștii din China, colaborarea noastră strînsă, prietenia noastră de nezdruncinat are o forță încercată în focul marilor lupte istorice.

Dușmanii ar dori mult ca în relațiile noastre să se fi produs o cît de mică crăpătură, în prietenia noastră să se fi produs o cît de mică fisură. La aceasta însă nu pot visa decît ideologii imperialismului condamnați de istorie, care judecă prietenia după ei, după relațiile lor burgheze, cînd astăzi ei sînt împreună, iar mîine iarăși dezbinați, dușmănindu-se din nou ca lupii. În lume însă nu a existat o prietenie care ar putea egala prietenia dintre marile noastre popoare, dintre puternicele noastre partide! (Aplauze).

Să ne consacrăm deci toate forțele, întreaga noastră energie pentru ca această prietenie și colaborare să se călească an de an, făcînd astfel și mai trainică cauza păcii și a progresului popoarelor, viitorul luminos al întregii omeniri! (Aplauze furtunoase).

A. I. Mikoian a dat apoi citire textului mesajului de salut al C.C. al P.C.U.S. *(Textul mesajului de salut îl publicăm în pag. I-a. N. R.).*

Delegații la Congres au întîmpinat mesajul de salut al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu aplauze prelungite care nu conteneau. În sală au răsunat ovații puternice în cinstea prieteniei frățești dintre popoarele sovietic și chinez, în cinstea măreței și atotbiruitoarei învățături a marxism-leninismului.

Ședința din 19 septembrie

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: La 19 septembrie au continuat lucrările Congresului al VIII-lea al Partidului Comunist Chinez.

În ședința din 19 septembrie, primul a luat cuvîntul tov. Ulanfu, locțiitor al premierului Consiliului de stat al R. P. Chineze și prim secretar al Comitetului de partid al Regiunii Autonome Mongolia Interioară. În cuvîntarea sa el s-a ocupat pe larg de problema de politică națională.

Delegații au întîmpinat cu ovații furtunoase salutările adresate congresului de conducătorii delegațiilor partidelor comuniste din Indonezia și India, Partidului celor ce Muncesc din Vietnam, a Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia. Au luat apoi cuvîntul Dun Bi-u, membru al Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Chinez, care a vorbit despre întărirea legalității revoluționare în China, Lo Jui-țin, ministrul Securității publice al R. P. Chineze, precum și delegați din partea mai multor comitete de partid provinciale.

De peste hotare

Răspunsurile lui N. A. Bulganin
la întrebările ziaristului Kingsbury Smith

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: Kingsbury Smith, vicepreședinte și director general al agenției telegrafice americane „International News Service", i-a adresat lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. o telegramă în care îl roagă să răspundă la o serie de întrebări legate de problema Canalului de Suez.

Urmează răspunsurile lui N. A. Bulganin la întrebările lui Kingsbury Smith:

INTREBARE: Pentru a preîntîmpina primejdia unui război în Orientul Mijlociu este oare dispus guvernul U.R.S.S. să ia parte neîntîrziat la o întîlnire la nivelul șefilor de state cu guvernele Egiptului, Indiei, Franței, Marii Britanii și Statelor Unite?

RASPUNS: Guvernul sovietic s-a pronunțat deja în favoarea rezolvării juste, pașnice a problemei Suezului pe calea tratativelor. Pentru a contribui la o astfel de rezolvare a acestei probleme guvernul sovietic este dispus să ia parte la o conferință a șefilor guvernelor Egiptului, Indiei, Franței, Marii Britanii, S.U.A. și U.R.S.S.

INTREBARE: Sînteți de părere că conferința conducătorilor acestor puteri ar putea găsi o rezolvare pașnică a problemei Suezului, rezolvare care, pe de o parte, să mențină suveranitatea Egiptului, iar, pe de altă parte, să asigure libertatea navigației pe Canal pentru navele întregii lumi?

RASPUNS: Fără îndoială că o astfel de rezolvare pașnică a problemei Suezului ar putea fi găsită. După cum se știe guvernul Egiptului și-a exprimat deja hotărîrea ca, împreună cu celelalte state interesate, să revizuiască Convenția de la Constantinopol din 1888 și să încheie un acord cu privire la libertatea navigației pe Canal. Această propunere a Egiptului deschide calea reglementării pașnice a problemei Suezului. Este de la sine înțeles că un acord corespunzător asupra libertății navigației pe Canal trebuie realizată în ultimă instanță în urma examinării acestei probleme în cadrul unei largi conferințe internaționale la care să participe toate țările interesate.

INTREBARE: Dacă conducătorii puterilor menționate ar putea să realizeze un acord cu privire la reglementarea problemei Canalului de Suez, ar fi oare de acord guvernul sovietic ca acesta să fie transmis spre ratificare Organizației Națiunilor Unite?

RASPUNS: Guvernul sovietic nu ar avea nimic împotrivă ca acest acord să fie transmis Organizației Națiunilor Unite.

INTREBARE: Care ar fi data cea mai apropiată la care ar fi dispus să ia parte la o asemenea întîlnire și unde, după părerea dv., ar fi potrivită convocarea ei?

RASPUNS: Guvernul U.R.S.S. este gata să ia parte la o asemenea întîlnire oricînd ar conveni participanților ei și în orice loc acceptabil, dacă toți ceilalți participanți menționați vor fi de acord cu această întîlnire.

Acest loc ar putea fi de pildă Geneva, firește, dacă guvernul Elveției are o atitudine pozitivă în această privință.

N. S. Hrușciov a sosit într-o vizită neoficială la Belgrad

BELGRAD 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 septembrie ora 11 (ora locală) N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a sosit într-o vizită neoficială la Belgrad, venind din U.R.S.S.

Pe aeroportul Zemun N. S. Hrușciov a fost întîmpinat de Iosip Broz Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, de Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, precum și de N. P. Firiubin, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia și de funcționari superiori ai ambasadei sovietice.

Pe aeroportul pavoazat cu drapele de stat ale U.R.S.S. și Iugoslaviei, a fost aliniată o gardă de onoare.

—••○••—

Nota guvernului Egiptului adresată președintelui Consiliului de Securitate al O.N.U.

CAIRO (Agerpres). — TASS transmite: La 17 septembrie, reprezentantul permanent al Egiptului la O.N.U., Omar Lutfi, a remis președintelui Consiliului de Securitate o notă din partea guvernului Egiptului, în care se spune printre altele:

La 26 iulie 1956, guvernul Egiptului a adoptat legea cu privire la naționalizarea Companiei Canalului de Suez. În scrisoarea lor comună din 12 septembrie 1956 adresată Consiliului de Securitate, guvernele Franței și Regatului Unit au afirmat că guvernul Egiptului „a încercat printr-un act unilateral să lichideze sistemul exploatării internaționale a Canalului de Suez, care a fost confirmat și consfințit prin convenția din 1888 cu privire la Canalul de Suez".

Această afirmație a fost absolut lipsită de orice temei juridic, istoric sau moral. Prevederile clare ale articolului 14 al Convenției din 1888, în care se spune că „obligațiile decurgînd din prezenta convenție nu vor fi îngrădite de durata valabilității concesiunii acordate Companiei Mondiale a Canalului de Suez", dovedesc în mod concludent caracterul fals al acestei teze, formulată de Franța și Regatul Unit. Istoricul și împrejurările în care a fost creată compania Canalului de Suez, precum și faptul că este de neconceput un statut veșnic al acestei companii, nu pot întări în nici o măsură această teză.

În continuare se spune în notă că guvernul egiptean a studiat amănunțit propunerile ce i s-au prezentat spre examinare și diferitele puncte de vedere exprimate în problema Canalului de Suez atît la conferința de la Londra, cît și în afara ei. La 10 septembrie, guvernul Egiptului și-a exprimat din nou convingerea că pot și trebuie să fie găsite metode pașnice pentru reglementarea problemelor referitoare la:

a) libertatea și securitatea navigației pe Canal;

b) dezvoltarea Canalului în scopul satisfacerii necesităților navigației pe viitor; și

c) stabilirea unor taxe și tarife echitabile și egale pentru toți.

Spre deosebire de poziția pașnică și conciliantă a guvernului Egiptului, primul ministru al Regatului Unit a declarat în Camera Comunelor la 12 septembrie 1956, că guvernul englez împreună cu alte guverne a hotărît că „trebuie să fie creată fără întîrziere o organizație, care să poată da posibilitatea beneficiarilor Canalului să-și exercite drepturile".

Guvernul Egiptului consideră că proiectata „asociație a țărilor care folosesc Canalul" este incompatibilă cu demnitatea și drepturile suverane ale Egiptului. Ea reprezintă o încălcare flagrantă a Cartei Organizației Națiunilor Unite și a convenției din 1888. „Asociația țărilor care folosesc Canalul" în forma în care a fost propusă în declarația primului ministru al Regatului Unit va căuta să creeze — lucru fără precedent — o organizație cu o jurisdicție pe care ea și-o va aroga pe teritoriul unui stat suveran — membru al Organizației Națiunilor Unite, fără consimțămîntul acestui stat. Acest amestec în problema Canalului va pune în primejdie libertatea navigației pe Canal și nu va corespunde intereselor țărilor care folosesc canalul. Mai mult aceasta va reprezenta o primejdie pentru pacea și securitatea întregii lumi.

În lumina celor menționate mai sus, guvernul Egiptului vrea să sublinieze că orice navă care dorește să treacă prin Canal trebuie să respecte regulamentul stabilit pe Canal și să plătească taxele și tarifele cuvenite.

Guvernul Egiptului intenționează să depună toate eforturile pentru reglementarea pașnică a problemei Canalului de Suez pe baza recunoașterii drepturilor legitime și suverane ale Egiptului și în conformitate cu statutul Organizației Națiunilor Unite, în așa fel încît și pe viitor Canalul să prospere și să se dezvolte pentru binele tuturor țărilor și în interesul suprem al întăririi păcii și securității în întreaga lume.

Așadar este absolut necesar să se pună capăt actelor al căror scop, mai ales în măsura în care aceasta se referă la Franța și Regatul Unit, constă în acapararea de fapt a Canalului și încălcarea independenței Egiptului. Aceste acte zguduie întreaga lume, dau naștere la temeri și reprezintă o primejdie serioasă pentru pacea și securitatea generală, precum și cea mai gravă încălcare a statutului Organizației Națiunilor Unite. Consiliul de Securitate trebuie să urmărească îndeaproape această situație".

Alături de cauza dreaptă a poporului egiptean

23 de țări sînt gata să participe la conferința propusă de Egipt

CAIRO 19 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Cairo, Albania și Birmania au acceptat invitația Egiptului de a participa la lucrările conferinței pentru revizuirea Convenției din 1888. Așa dar pînă în prezent 23 de țări au răspuns pozitiv la propunerea guvernului egiptean.

★

NEW YORK (Agerpres). — După cum relatează corespondentul din Panama al agenției Associated Press, guvernul Republicii Panama sprijină propunerea Egiptului cu privire la convocarea unei conferințe internaționale pentru revizuirea Convenției din 1888 și examinarea problemei de a se încheia un acord care să confirme și să garanteze libertatea navigației prin Canalul de Suez, propunere cuprinsă în nota guvernului egiptean din 10 septembrie. Guvernul panamez a declarat că este de acord să ia parte la această conferință.

CAIRO (Agerpres). — TASS transmite: După cum relatează ziarul „Al-Ahram", Nuri Said, primul ministru al Irakului, a informat pe ambasadorii Angliei și S.U.A. la Bagdad că guvernul Irakului este împotriva creării așa-zisei „asociații a țărilor care folosesc Canalul de Suez".

PEKIN 19 (Agerpres). — China Nouă transmite răspunsul guvernului Republicii Populare Chineze la nota guvernului Republicii Egipt din 10 septembrie 1956 în problema Canalului de Suez, în care se spune printre altele: În declarația sa din 15 august guvernul chinez a comunicat că sprijină cu căldură propunerea guvernului egiptean din 12 august cu privire la convocarea unei conferințe internaționale.

Guvernul R. P. Chineze se pronunță cu hotărîre împotriva planului Angliei, Franței și Statelor Unite, care doresc să pună mîna cu forța pe administrația Canalului de Suez. El sprijină cu hotărîre poziția tratativelor pașnice, adoptată de guvernul egiptean.

PARIS 19 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenției France Presse, Habib Burghiba, președintele Consiliului de Miniștri al Tunisiei, a declarat la Paris reprezentanților presei că și-a întrerupt concediul pentru a examina cu guvernul francez problema Suezului, care stîrnește îngrijorare. „S-a dat drumul unui mecanism al cărui mers implacabil îl cunoaștem deja", a spus el. Subliniind urmările pe care le poate avea pentru Africa de nord folosirea forței, Habib Burghiba a declarat: „Fără a mă referi la problema medierii ca atare, aș vrea ca Tunisia să servească în mod simbolic ca verigă de legătură pentru a canaliza litigiul asupra Suezului spre o rezolvare pașnică, onorabilă și acceptabilă pentru toți".

Conferința de la Londra

O nouă încercare de încălcare a drepturilor Egiptului

LONDRA 19 (Agerpres). — La 19 septembrie ora 11 (ora locală) s-a deschis la Londra conferința separată a unui grup de țări, convocată din inițiativa S.U.A., Angliei și Franței, pentru examinarea proiectului de creare a „Asociației celor care folosesc canalul".

Prima ședință a fost prezidată de Selwyn Lloyd.

După cum anunță agenția Press Association, luînd cuvîntul în cadrul ședinței, Lloyd a declarat că poziția Angliei în problema Suezului a rămas neschimbată.

A luat de asemenea cuvîntul reprezentantul Suediei, care a prezentat rezultatele întrevederilor dintre „comitetul celor cinci", condus de Menzies și președintele Egiptului, Nasser.

După aceea, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a expus propunerea de creare a așa-numitei „asociații a țărilor care folosesc Canalul de Suez".

Reprezentanții mai multor țări au cerut apoi să li se acorde timpul necesar pentru studierea acestor propuneri.

În cadrul ședinței din după amiaza zilei de 19 septembrie au luat cuvîntul miniștrii de Externe ai Danemarcei, Australiei, Italiei, Olandei, Norvegiei, Pakistanului și Franței. Ultimul a luat cuvîntul secretarul Departamentului de Stat al S.U.A., Dulles. Reprezentanții Danemarcei și Norvegiei s-au pronunțat pentru prezentarea problemei Suezului Organizației Națiunilor Unite. După cum anunță agenția Reuter, ministrul de Externe al Pakistanului, Malik Firoz Khan Noon, a anunțat că „țara sa nu se poate asocia propunerilor puterilor occidentale cu privire la crearea asociației țărilor care folosesc canalul", și s-a pronunțat în favoarea ducerii de tratative cu guvernul Egiptului „pe baze acceptabile pentru acesta". Ministrul de Externe pakistanez a declarat că trebuie să se renunțe la planul creării „asociației". Miniștrii de Externe ai Australiei, Italiei și Olandei s-au declarat „în principiu" de acord cu crearea asociației țărilor care folosesc Canalul de Suez. Cît privește pe reprezentantul Franței, Pineau, el s-a menținut pe poziția agresivă pe care a adoptat-o de la începutul crizei în problema Suezului.

În curînd piloți sovietici și iugoslavi vor conduce nave pe Suez

CAIRO 19 (Agerpres). — Presa anunță că piloții sovietici și iugoslavi, precum și piloții din celelalte țări care au sosit în Egipt la invitația guvernului egiptean, au început să ia cunoștință de activitatea din porturile Suez, Ismailia și Port-Said.

Un purtător de cuvînt al Administrației egiptene a Canalului de Suez a declarat corespondenților că, ținînd seama de calificarea înaltă a piloților sovietici și a celorlalți piloți sosiți în Egipt pentru a lua cunoștință de activitatea de pe Canal, ei vor putea să conducă tranzitul navelor după cel mult 1—2 săptămîni.

Comunicat asupra plenarei C. C. al Partidului Comunist Bulgar

SOFIA 19 (Agerpres). — A.T.B. transmite: Ziarele au publicat comunicatul Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar cu privire la recenta plenară a C.C. al Partidului Comunist Bulgar care a discutat raportul prezentat de Todor Jivkov, prim secretar al C.C. cu privire la rezultatele muncii efectuate pentru lichidarea cultului personalității și a consecințelor lui dăunătoare și cu privire la sarcinile imediate. Plenara a ascultat de asemenea raportul prezentat de Dimitr Ganev, secretar al C.C., cu privire la concluziile Comisiei pentru anchetarea chestiunii Traicio Kostov și a proceselor legate de aceasta.

Salutînd dezvoltarea pe scară largă a criticii și autocriticii, plenara C.C. a condamnat încercările unor elemente nesigure, șovăielnice, care sub masca condamnării cultului personalității negau sau minimalizau uriașele succese ale construcției socialiste, subminau încrederea oamenilor muncii în justețea politicii partidului.

Plenara C.C. al Partidului Comunist Bulgar a subliniat marea însemnătate pe care o prezenta hotărîrea C.C. al P.C.U.S. „Cu privire la condamnarea cultului personalității și a urmărilor sale" pentru unitatea partidelor comuniste și muncitorești și a aprobat în unanimitate această hotărîre.

Plenara C.C. al Partidului Comunist Bulgar a trasat o serie de măsuri pentru întărirea continuă a partidului ca forță conducătoare și călăuzitoare în toate domeniile vieții, pentru promovarea consecventă a normelor și principiilor leniniste ale vieții de partid, pentru întărirea și dezvoltarea democrației populare.

În hotărîrea publicată cu privire la cea de a doua problemă, plenara C.C. al Partidului Comunist Bulgar a aprobat constatările și concluziile Comisiei, care a fost însărcinată să ancheteze chestiunea Traicio Kostov și procesele legate de aceasta.

Plenara C.C. a repus în drepturi pe toți membrii de partid cu excepția a două persoane, condamnați în așa numitele procese Traicio-Kostoviste, ținînd seama de faptul că au fost condamnați pe nedrept.

În 24 de ore

MOSCOVA. — Cu prilejul celei de-a 75-a aniversări a zilei de naștere a eminentului compozitor, violonist și dirijor romîn George Enescu, la 18 septembrie a avut loc la Moscova o reuniune organizată de Uniunea compozitorilor sovietici și de secția pentru muzică a V.O.K.S.-ului.

LISABONA. — La Lisabona a avut loc între 9—16 septembrie a.c. al XV-lea Congres internațional de Chimie pură și aplicată. Din partea R.P.R. a participat o delegație compusă din: acad. prof. Raluca Ripan, prof. Drăgulescu Coriolan și prof. Macarovici Constantin.

MOSCOVA. — La 18 septembrie Consiliul științific al Universității de Stat din Moscova „M. V. Lomonosov" a decernat prof. John Bernal de la Universitatea din Londra — remarcabil om de știință și activist pe tărîm social din Anglia, titlul de profesor de onoare al Universității din Moscova.

Titlul de profesor de onoare a fost acordat și matematicianului francez Arnold Danjois.

VIENA. — La 18 septembrie președintele Indoneziei, Sukarno, a sosit la Viena într-o vizită neoficială.

NEW YORK. — După cum relatează agențiile de presă, la 18 septembrie guvernul Iordaniei l-a însărcinat pe reprezentantul său în Organizația Națiunilor Unite să adreseze președintelui Consiliului de Securitate un protest împotriva menținerii de trupe britanice și franceze pe insula Cipru.

BERLIN. — Între 1 august și 15 septembrie 1956 în sectorul democratic al Berlinului au sosit 2.260 de persoane care s-au înapoiat sau au plecat din Germania Occidentală. Printre ei se află 307 tineri care nu doresc să servească în armata vestgermană.

PEKIN. — La 17 septembrie, Hasan Ragab, primul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Egiptului în China, a înmînat scrisorile sale de acreditare lui Mao Țze-dun, președintele Republicii Populare Chineze.

DAMASC. — La 18 septembrie au început la Damasc lucrările Congresului popular interarab care are misiunea să coordoneze lupta țărilor arabe împotriva colonialismului. La acest Congres participă reprezentanți ai Egiptului, Libanului, Irakului, Iordaniei, Algeriei, Tunisiei, precum și ai protectoratelor Bahrein, Koweit, Aden și Oman.

Vizita unei delegații sindicale ungare în R.P.R.

Marți noaptea au sosit în Capitală la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. Gaspar Sandor, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Ungară, și Barjai Ilonca, șef adjunct al secției internaționale a Consiliului Central al Sindicatelor din R.P. Ungară.

La sosire, în Gara de Nord, oaspeții au fost întîmpinați de tovarășii Gh. Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Stelian Moraru, vicepreședinte al C.C.S. și ing. Mihai F. Marin, secretar al C.C.S. precum și de activiști ai C.C.S.

—◇○◇—

Sosirea unor oaspeți cehoslovaci la invitația C. C. al U. T. M.

La invitația C.C al U.T.M. au sosit în Capitală pentru a-și petrece concediul de odihnă în țara noastră Louzil Jiri, secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac, Foukner Antonin, șeful secției internaționale al C.C. al U. T. Cehoslovac și Filinger Jaroslav, instructor al C.C. al U. T. Cehoslovac.

—◇○◇—

INFORMAȚII

În ziua de 18 septembrie a.c. s-a înapoiat în Capitală, venind de la Boston (S.U.A.) tovarășii Ecaterina Chivu, prim vicepreședinte al C.C. al Crucii Roșii a R.P.R. și conf. dr. Constantin Nicolau, directorul Institutului de hematologie și membru în C.C. al Crucii Roșii a R.P.R. care au participat la cel de-al VI-lea Congres de transfuzie sanguină.

★

Marți a sosit în Capitală pentru practică un grup de 5 studenți de la lectoratul de limbă romînă al Universității Jagiellone din Cracovia sub conducerea lectorului Trusz Kowski.

★

Marți a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Italia, prof. dr. Marin Voiculescu, șeful clinicii de boli contagioase a I.M.F. București.

Împreună cu acad. prof. dr. Al. Rădulescu și prof. dr. I. Mesrobeanu — care se găsesc actualmente în Italia, prof. dr. Marin Voiculescu va face parte din delegația Academiei R.P.R. și a Ministerului Sănătății la lucrările Congresului Asociației europene contra poliomielitei, organizat de Liga italiană de luptă contra poliomielitei între 20 și 25 septembrie la Bologna.

★

De cîteva zile se află în țara noastră la invitația Ministerului Culturii și Uniunii Scriitorilor din R.P.R. o delegație a oamenilor de cultură din Egipt.

★

În zilele de 29 și 30 septembrie se vor desfășura în Capitală lucrările primei sesiuni a lecturilor pedagogice din regiunea București, organizată de Institutul de Științe pedagogice.

La lucrările sesiunii vor participa cadre didactice fruntașe, reprezentanți ai organizațiilor de partid și de masă, directori de școală, instructori de pionieri, educatoare și părinți ai elevilor.

(Agerpres)

—◇○◇—

Știri sportive

BRISTOL 19 (Agerpres). — Echipa selecționată de rugbi a orașului București și-a încheiat turneul întreprins în Anglia jucînd miercuri în orașul Bristol cu redutabila formație a clubului Bristol. Din nou rugbiștii romîni au avut o frumoasă comportare reușind un rezultat de egalitate: 6—6 în fața uneia din cele mai valoroase formații europene fiind la un pas de o mare victorie. Prima repriză s-a încheiat cu scorul de 6—0 în favoarea rugbiștilor romîni care au înscris prin Titi Ionescu (dropgoal) și Marinache (încercare). La reluare echipa engleză a dominat și a obținut egalarea.

★

Amatorii de sport din Capitală vor avea prilejul să urmărească astăzi pe stadionul Republicii un concurs internațional de atletism, care va reuni la startul diferitelor probe pe unii dintre cei mai buni atleți romîni și sovietici. Cu acest prilej vor evolua o serie de atleți consacrați ca Cernobal (U.R.S.S.), Popova (U.R.S.S.), Vinogradova (U. R. S. S.), Otkalenko (U.R.S.S.), Lituiev (U.R.S.S.), Soeter (R.P.R.), Lia Manoliu (R.P.R.), Dumitru Zamfir (R.P.R.) și alții.

Concursul va începe la ora 15,30 și va cuprinde următoarele probe: prăjină, 80 m. garduri, disc fete, lungime fete, 100 m. plat băieți și fete, înălțime băieți, 110 m. garduri, 800 m. plat, 400 m. garduri, suliță băieți, greutate băieți, lungime băieți, 800 m. fete, 1.500 m., ștafeta 4x100 m. băieți și fete.

★

Turneul final al Olimpiadei de șah a continuat cu disputarea partidelor întrerupte și amînate în ultimele runde.

Echipa R.P.R. avea două meciuri neterminate cu Danemarca și R.P.F. Iugoslavia. Partidele din meciul cu șahiștii iugoslavi au fost deosebit de grele deoarece reprezentanții noștri Ciocîltea și Bălănel aveau poziții inferioare la Matanovic și respectiv Gligoric. După o luptă îndelungată Ciocîltea a reușit să obțină remiză în fața marelui maestru Matanovic, dar Bălănel a pierdut o figură și s-a recunoscut învins la Gligoric. Astfel, întîlnirea dintre echipele R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia s-au terminat la egalitate: 2—2, un rezultat onorabil pentru formația noastră. Din păcate, meciul cu Danemarca l-am pierdut la o diferență categorică, 3—1.

După 7 runde, clasamentul se prezintă astfel: 1. U.R.S.S. 19½ puncte; 2. R.P.F. Iugoslavia 18; 3. R. P. Ungară 16½; 4. Argentina 15; 5. Elveția 14; 6-8 Danemarca, R. F. Germană și Cehoslovacă cîte 13½ puncte; 9. R. P. Bulgaria 13; 10. R.P.R. 12½; 11. Anglia 12; 12. Israel 7.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"